

דיני חוקה – כניסה ויציאה מישראל – כניסה לישראל

תוכן ענינים

4	Go	פרק ראשון: רשות כניסה וישיבה	
4	Go	הוראות כלליות	סעיף 1
4	Go	סוגי אשרות ורשיונות ישיבה	סעיף 2
5	Go	הארכת אשרות ורשיונות ישיבה	סעיף 3
5	Go	הארכת אשרות ורשיונות ישיבה לעובד זר, והגבלת מתן אשרות ורשיונות חוזרים	סעיף 3א
6	Go	הארכת אשרות ורשיונות ישיבה לזכאי שבות	סעיף 3ב
6	Go	החלפת רשיונות ישיבה	סעיף 4
6	Go	אשרות חוזר	סעיף 5
6	Go	קביעת תנאים	סעיף 6
6	Go	פרק שני: סדרי כניסה	
6	Go	תחנות גבול	סעיף 7
6	Go	ביקורת הגבולות	סעיף 8
7	Go	בדיקת רשות הכניסה	סעיף 9
7	Go	הרחקת מי שאינו רשאי להיכנס	סעיף 10
7	Go	תנאים למתן אשרה ורשיון לעובד זר	סעיף 10א
7	Go	פרק שלישי: ביטול אשרות ועבירות	
7	Go	ביטול אשרות וכו'	סעיף 11
7	Go	עבירות	סעיף 12
8	Go	הלנה, העסקה והסעה שלא כדין	סעיף 12א
10	Go	סדרי דין מיוחדים	סעיף 12א1
10	Go	פיקוח	סעיף 12אג
11	Go	ביצוע	סעיף 12ד
11	Go	פרק רביעי: הרחקה ומשמורת	
11	Go	סימן א': הרחקה, משמורת ושחרור בערובה	
11	Go	הרחקה מישראל	סעיף 13
11	Go	משמורת	סעיף 13א
12	Go	משמורת זמנית	סעיף 13ב
12	Go	מועד למתן החלטה	סעיף 13ג
12	Go	מינוי פקחים	סעיף 13ד
12	Go	סמכויות אכיפה	סעיף 13ה
13	Go	שחרור בערובה	סעיף 13ו
14	Go	החזרה למשמורת וחילוט ערבות	סעיף 13ז
14	Go	תנאי משמורת	סעיף 13ח
14	Go	סייג לתחולת חוק סדר הדין הפלילי	סעיף 13ט
14	Go	הוצאה מישראל	סעיף 13י
15	Go	סימן ב': בית דין לביקורת משמורת של שוהים שלא כדין	
15	Go	בית דין לביקורת משמורת של שוהים שלא כדין	סעיף 13יא
15	Go	תפקידי בית הדין לביקורת משמורת	סעיף 13יב
15	Go	אי תלות	סעיף 13יג

חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

נוסח מלא ומעודכן

15	Go	הבאה לפני בית הדין לביקורת משמורת	סעיף 13 יד
16	Go	סמכויות בית הדין לביקורת משמורת	סעיף 13 טו
16	Go	עיון חוזר	סעיף 13 טז
16	Go	פניה לבית הדין לביקורת משמורת בכל עת	סעיף 13 יז
16	Go	מקום הדין	סעיף 13 יח
16	Go	סדרי דיון, ראיות וסמכויות עזר	סעיף 13 יט
16	Go	נוכחות בדיון	סעיף 13 כ
16	Go	תשלום הוצאות	סעיף 13 כ1
17	Go	תחולת הוראות חוק בתי דין מינהליים	סעיף 13 כ2
17	Go	ערעור ועתירה מינהליים	סעיף 13 כא
17	Go	תקנות לעניין בית הדין לביקורת משמורת	סעיף 13 כא1
17	Go	פרק רביעי 1: בית דין לעררים	
17	Go	הגדרות	סעיף 13 כב
18	Go	בית דין לעררים	סעיף 13 כג
18	Go	ערר	סעיף 13 כד
18	Go	תחולת הוראות חוק בתי דין מינהליים	סעיף 13 כה
18	Go	טיעון לפני בית הדין לעררים	סעיף 13 כו
18	Go	עילות, סמכויות וסעדים	סעיף 13 כז
18	Go	מסירת מסמכים לבית הדין לעררים ועיון העורר בהם	סעיף 13 כח
19	Go	הצגת מידע חסוי	סעיף 13 כט
19	Go	סופיות הדין	סעיף 13 ל
19	Go	ערעור מינהלי	סעיף 13 לא
19	Go	ערעור היועץ המשפטי לממשלה על החלטה בעניין מידע חסוי	סעיף 13 לב
20	Go	אי הסתמכות על מידע חסוי	סעיף 13 לג
20	Go	תקנות לעניין פרק רביעי 1	סעיף 13 לד
20	Go	שינוי התוספת	סעיף 13 לה
20	Go	פרק חמישי: הוראות שונות	
20	Go	תקנות	סעיף 14
21	Go	ביצוע	סעיף 15
21	Go	העברת סמכויות	סעיף 16
21	Go	פטור	סעיף 17
21	Go	תחולה והוראות מעבר	סעיף 18
21	Go	ביטול ואישור תוקף	סעיף 19
22	Go	תוספת	

חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952*

- * פורסם [ס"ח תשי"ב מס' 111](#) מיום 5.9.1952 עמ' 354 ([ה"ח תשי"ב מס' 106](#) עמ' 134).
- תוקן [ס"ח תשכ"ו מס' 479](#) מיום 20.7.1966 עמ' 52 ([ה"ח תשכ"ו מס' 675](#) עמ' 48) – תיקון מס' 1.
- [ס"ח תש"ם מס' 984](#) מיום 18.8.1980 עמ' 227 ([ה"ח תש"ם מס' 1419](#) עמ' 30) – תיקון מס' 2 בסעיף 15 לחוק האזרחות (תיקון מס' 4), תש"ם-1980; תחילתו שלושה חודשים מיום פרסומו.
- [ס"ח תשמ"ה מס' 1156](#) מיום 7.8.1985 עמ' 213 ([ה"ח תשמ"ה מס' 1736](#) עמ' 224) – תיקון מס' 4; ראה סעיף 4 לענין תחילה.
- [ס"ח תשנ"ד מס' 1455](#) מיום 17.3.1994 עמ' 94 ([ה"ח תשנ"ד מס' 2229](#) עמ' 134) – הוראת שעה בסעיף 1(2) לחוק איסור הלנה (תיקוני חקיקה) (הוראות שעה), תשנ"ד-1994.
- [ס"ח תשנ"ה מס' 1497](#) מיום 28.12.1994 עמ' 65 ([ה"ח תשנ"ד מס' 2299](#) עמ' 588) – תיקון מס' 5 בסעיף 5 לחוק יישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואיזור יריחו (סמכויות שיפוט והוראות אחרות) (תיקוני חקיקה), תשנ"ה-1994; תחילתו ביום 1.1.1995.
- [ס"ח תשנ"ה מס' 1504](#) מיום 10.2.1995 עמ' 118 ([ה"ח תשנ"ה מס' 2308](#) עמ' 48) – הוראת שעה בסעיף 1(2) לחוק איסור הלנה (תיקוני חקיקה) (הוראות שעה) תשנ"ה-1995.
- [ס"ח תשנ"ו מס' 1556](#) מיום 17.1.1996 עמ' 39 ([ה"ח תשנ"ו מס' 2468](#) עמ' 330) – תיקון מס' 6 בסעיף 16 לחוק יישום הסכם הביניים בדבר הגדה המערבית ורצועת עזה (סמכויות שיפוט והוראות אחרות) (תיקוני חקיקה) תשנ"ו-1996.
- [ס"ח תשנ"ו מס' 1575](#) מיום 14.3.1996 עמ' 168 ([ה"ח תשנ"ו מס' 2468](#) עמ' 330) – הוראת שעה בסעיף 1(2) לחוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראות שעה), תשנ"ו-1996; הפכה מהוראת שעה לתיקוני חקיקה בתיקון מס' 14. תוקן [ס"ח תשנ"ז מס' 1616](#) מיום 19.3.1997 עמ' 88 ([ה"ח תשנ"ז מס' 2593](#) עמ' 206) – הוראת שעה (תיקון מס' 1) בסעיף 1 לחוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראות שעה) (תיקון), התשנ"ז-1997; תחילתו ביום 14.3.1997.
- [ס"ח תשנ"ח מס' 1659](#) מיום 14.3.1998 עמ' 160 ([ה"ח תשנ"ח מס' 2697](#) עמ' 294) – הוראת שעה (תיקון מס' 2) בסעיף 1 לחוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראות שעה) (תיקון מס' 2), התשנ"ח-1998. [ס"ח תשנ"ח מס' 1680](#) מיום 2.8.1998 עמ' 306 ([ה"ח תשנ"ח מס' 2717](#) עמ' 364) – הוראת שעה (תיקון מס' 3) בסעיף 1 לחוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראות שעה) (תיקון מס' 3), התשנ"ח-1998; ר' סעיף 2 לענין הוראת מעבר. [ס"ח תש"ס מס' 1736](#) מיום 16.4.2000 עמ' 176 ([ה"ח תש"ס מס' 2858](#) עמ' 325) – הוראת שעה (תיקון מס' 4) בסעיף 1 לחוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראות שעה) (תיקון מס' 4), התש"ס-2000; תחילתו ביום 14.3.2000 ור' סעיף 3 לענין הוראת מעבר. [ס"ח תשס"א מס' 1778](#) מיום 13.3.2001 עמ' 150 ([ה"ח תשס"א מס' 2980](#) עמ' 519) – הוראת שעה (תיקון מס' 5) בסעיף 1 לחוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראות שעה) (תיקון מס' 5), התשס"א-2001. [ס"ח תשס"א מס' 1789](#) מיום 17.5.2001 עמ' 382 ([ה"ח תשס"א מס' 2995](#) עמ' 595) – הוראת שעה (תיקון מס' 6) בסעיף 1 לחוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראות שעה) (תיקון מס' 6), התשס"א-2001. [ס"ח תשס"א מס' 1808](#) מיום 6.9.2001 עמ' 566 ([ה"ח תשס"א מס' 3034](#) עמ' 786) – הוראת שעה (תיקון מס' 7) בסעיף 1 לחוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראות שעה) (תיקון מס' 7), התשס"א-2001. [ס"ח תשס"ה מס' 1990](#) מיום 22.3.2005 עמ' 258 ([ה"ח תשס"ה מס' 163](#) עמ' 568) – הוראת שעה (תיקון מס' 8) בסעיף 1 לחוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראות שעה) (תיקון מס' 8), התשס"ה-2005; תחילתו ביום 14.3.2005 ור' סעיף 3 לענין הוראת מעבר. [ס"ח תשס"ו מס' 2052](#) מיום 22.2.2006 עמ' 256 ([ה"ח הממשלה תשס"ו מס' 214](#) עמ' 162) – הוראת שעה (תיקון מס' 9) בסעיף 1 לחוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראות שעה) (תיקון מס' 9), תשס"ו-2006. [ס"ח תשס"ז מס' 2088](#) מיום 27.3.2007 עמ' 146 ([ה"ח הממשלה תשס"ז מס' 266](#) עמ' 163) – הוראת שעה (תיקון מס' 10) בסעיף 1(2) לחוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראות שעה) (תיקון מס' 10), תשס"ז-2007. [ס"ח תשס"ח מס' 2142](#) מיום 27.3.2008 עמ' 387 ([ה"ח הממשלה תשס"ח מס' 350](#) עמ' 276) – הוראת שעה (תיקון מס' 11) בסעיף 1(2) לחוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראות שעה) (תיקון מס' 11), תשס"ח-2008. [ס"ח תשס"ט מס' 2198](#) מיום 21.5.2009 עמ' 138 ([ה"ח הממשלה תשס"ט מס' 427](#) עמ' 312) – הוראת שעה (תיקון מס' 12) בסעיף 1 לחוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראות שעה) (תיקון מס' 12), תשס"ט-2009. [ס"ח תש"ע מס' 2236](#) מיום 23.3.2010 עמ' 446 ([ה"ח הממשלה תש"ע מס' 478](#) עמ' 220) – הוראת שעה (תיקון מס' 13) בסעיף 1 לחוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראות שעה) (תיקון מס' 13), תש"ע-2010. [ס"ח תשע"ב מס' 2344](#) מיום 14.3.2012 עמ' 203 ([ה"ח הממשלה תשע"ב מס' 630](#) עמ' 140) – הוראת שעה (תיקון מס' 14) בסעיף 2 לחוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראות שעה) (תיקון מס' 14), תשע"ב-2012.
- [ס"ח תש"ס מס' 1724](#) מיום 10.1.2000 עמ' 97 ([ה"ח תש"ס מס' 2824](#) עמ' 68) – תיקון מס' 7 בסעיף 23 לחוק ההסדרים במשק מדינת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת התקציב 2000), תש"ס-2000; תחילתו ביום 1.7.2000.
- [ס"ח תשס"א מס' 1786](#) מיום 4.4.2001 עמ' 229 ([ה"ח תשס"א מס' 2929](#) עמ' 56) – תיקון מס' 8 בסעיף 7 לחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2001), תשס"א-2001; תחילתו ביום 1.4.2001.

פרק ראשון: רשות כניסה וישיבה

1. (א) מי שאיננו אזרח ישראלי, תהיה כניסתו לישראל על פי אשרת עולה או על פי אשרה לפי חוק זה. הוראות כלליות
(תיקון מס' 1)
תשכ"ו-1966
- (ב) מי שאיננו אזרח ישראלי או בעל אשרת עולה או תעודת עולה, תהיה ישיבתו בישראל על פי רשיון ישיבה לפי חוק זה.
2. (א) שר הפנים רשאי לתת – סוגי אשרות ורשיונות
ישיבה
(תיקון מס' 1)
תשכ"ו-1966
- (1) אשרה ורשיון לישיבת מעבר – עד לחמישה ימים;
- (2) אשרה ורשיון לישיבת ביקור – עד לשלושה חדשים;
- (3) אשרה ורשיון לישיבת ארעי – עד לשלוש שנים;
- (4) אשרה ורשיון לישיבת קבע;
- (5) ¹ רשיון זמני לישיבת ביקור למי שנמצא בישראל בלי רשיון ישיבה וניתן עליו צו הרחקה – עד ליציאתו מישראל או הרחקתו ממנה. (תיקון מס' 9)
תשס"א-2001
- (ב) אשרה ורשיון לישיבת מעבר או לישיבת ביקור יכול שינתנו לקבוצת בני-אדם בצוותא. (תיקון מס' 1)
תשכ"ו-1966
- (ג) לא יינתנו אשרה ורשיון ישיבה לעובד זר כהגדרתו בפרק ד' לחוק עובדים זרים, (תיקון מס' 19)
תש"ע-2010
(תיקון מס' 21)
תשע"א-2011
-
- [ס"ח תשס"א מס' 1804](#) מיום 7.8.2001 עמ' 502 ([ה"ח תשס"א מס' 2931](#) עמ' 108) – תיקון מס' 9; תחילתו 3 חודשים מיום פרסומו.
- [ס"ח תשס"ג מס' 1882](#) מיום 29.12.2002 עמ' 189 ([ה"ח הממשלה תשס"ג מס' 4](#) עמ' 18) – תיקון מס' 10 בסעיף 35 לחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2003), תשס"ג-2002; ר' סעיפים 36, 59 לענין תחילה.
- [ס"ח תשס"ג מס' 1900](#) מיום 6.8.2003 עמ' 541 ([ה"ח הממשלה תשס"ג מס' 48](#) עמ' 591) – תיקון מס' 11.
- [ס"ח תשס"ד מס' 1930](#) מיום 11.3.2004 עמ' 312 ([ה"ח הממשלה תשס"ד מס' 84](#) עמ' 350) – תיקון מס' 12.
- [ס"ח תשס"ד מס' 1944](#) מיום 20.6.2004 עמ' 418 ([ה"ח הכנסת תשס"ד מס' 41](#) עמ' 74) – תיקון מס' 13.
- [ס"ח תשס"ה מס' 1997](#) מיום 11.4.2005 עמ' 419 ([ה"ח הממשלה תשס"ה מס' 143](#) עמ' 354) – תיקון מס' 14 בסעיף 55 לחוק המדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2005 (תיקוני חקיקה), תשס"ה-2005; תחילתו ביום 1.1.2005.
- [ס"ח תשס"ה מס' 2020](#) מיום 8.8.2005 עמ' 746 ([ה"ח הממשלה תשס"ה מס' 77](#) עמ' 298) – תיקון מס' 15 בסעיף 26 לחוק בתי משפט לענינים מינהליים (תיקון מס' 15), תשס"ה-2005.
- [ס"ח תשס"ז מס' 2070](#) מיום 19.11.2006 עמ' 12 ([ה"ח הממשלה תשס"ז מס' 224](#) עמ' 192) – תיקון מס' 16.
- [ס"ח תשס"ח מס' 2166](#) מיום 14.7.2008 עמ' 645 ([ה"ח הממשלה תשס"ח מס' 378](#) עמ' 513) – תיקון מס' 17; ר' סעיף 3 לענין הוראת מעבר.
- [ס"ח תשס"ט מס' 2203](#) מיום 23.7.2009 עמ' 175 ([ה"ח הממשלה תשס"ט מס' 436](#) עמ' 348) – תיקון מס' 18 בסעיף 16 לחוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום התכנית הכלכלית לשנים 2009 ו-2010), תשס"ט-2009; תחילתו ביום 15.7.2009.
- [ס"ח תש"ע מס' 2238](#) מיום 24.3.2010 עמ' 497 ([ה"ח הממשלה תשס"ט מס' 426](#) עמ' 290) – תיקון מס' 19 בסעיף 29 לחוק עובדים זרים (תיקון מס' 12), תש"ע-2010; ר' סעיף 36 לענין תחילה.
- [ס"ח תשע"א מס' 2291](#) מיום 5.4.2011 עמ' 757 ([ה"ח הכנסת תשע"א מס' 376](#) עמ' 122) – תיקון מס' 20.
- [ס"ח תשע"א מס' 2298](#) מיום 26.5.2011 עמ' 926 ([ה"ח הממשלה תשע"א מס' 541](#) עמ' 122) – תיקון מס' 21.
- [ס"ח תשע"א מס' 2313](#) מיום 15.8.2011 עמ' 1068 ([ה"ח הממשלה תשע"א מס' 550](#) עמ' 312) – תיקון מס' 22; תחילתו ביום 1.6.2014 ור' סעיף 10 לענין תחולה והוראות מעבר. [ק"ת תשע"ד מס' 7380](#) מיום 29.5.2014 עמ' 1152 – צו תשע"ד-2014; תחילתו ביום 1.6.2014.
- [ס"ח תשע"ב מס' 2343](#) מיום 5.3.2012 עמ' 194 ([ה"ח הכנסת תשע"ב מס' 438](#) עמ' 94) – תיקון מס' 23.
- [ס"ח תשע"ב מס' 2374](#) מיום 2.8.2012 עמ' 608 ([ה"ח הממשלה תשע"ב מס' 688](#) עמ' 844) – תיקון מס' 24 בסעיף 2 לחוק בתי דין מינהליים (תיקון מס' 11), תשע"ב-2012; ר' סעיף 3 לענין תחולה.
- [ס"ח תשע"ד מס' 2445](#) מיום 26.3.2014 עמ' 415 ([ה"ח הממשלה תשע"ד מס' 820](#) עמ' 154) – תיקון מס' 25.
- [ק"ת תשע"ד מס' 7380](#) מיום 29.5.2014 עמ' 1162 – הוראת שעה; תוקפה לשנתיים.
- ¹ סמכויות השר הועברו לעובדי מינהל אכיפה וזרים ברשות האוכלוסין וההגירה שבמשרד הפנים כאמור בפרסום: [י"פ תשע"ו מס' 7132](#) מיום 22.10.2015 עמ' 663.

התשנ"א-1991 (בחוק זה – חוק עובדים זרים), אלא אם כן המבקש להעסיק את העובד הזר מחזיק בהיתר לפי סעיף 1 לחוק עובדים זרים, ורשאי שר הפנים לקבוע כי לגבי עובדים זרים בתפקידים מסוימים שקבע או לגבי סוגי עובדים שקבע, מתן אשרה או רישיון ישיבה אינו טעון היתר כאמור; שר הפנים יציין באשרה וברישיון הישיבה שניתנו לעובד זר את תחום עיסוקו.

3. שר הפנים רשאי להאריך -

הארכת אשרות ורישיונות ישיבה

(1) רישיון לישיבת מעבר, ובלבד שסך- כל תקופות ההארכה לא יעלה על עשרה ימים;

(2) רישיון לישיבת ביקור, ובלבד שסך- כל תקופות ההארכה לא יעלה על שנתיים;

(3) רישיון לישיבת ארעי, ובלבד שתקופת כל הארכה לא תעלה על שנתיים.

3א. (א) על אף הוראות סעיף 3(2) רשאי שר הפנים להאריך רישיון לישיבת ביקור שניתן לעובד זר לתקופות שלא יעלו, יחד, על חמש שנים, ובלבד שתקופת ההארכה הראשונה לא תעלה על שנתיים ושכל אחת מתקופות ההארכה שלאחריה לא תעלה על שנה אחת.

הארכת אשרות ורישיונות ישיבה לעובד זר, והגבלת מתן אשרות ורישיונות חוזרים (תיקון מס' 11) תשס"ג-2003

(ב) הוארך לפי הוראות סעיף קטן (א) רישיון לישיבת ביקור שניתן לעובד זר לשם העסקתו במתן טיפול סיעודי, לתקופה כוללת של חמש שנים (בסעיף קטן זה – תקופת ההארכה הכוללת), רשאי שר הפנים להאריך את הרישיון לשם המשך העסקתו של העובד הזר במתן טיפול סיעודי לאותו מטופל, לתקופות נוספות שלא יעלו על שנה כל אחת, בהתקיים התנאים המפורטים להלן:

(תיקון מס' 13) תשס"ד-2004

(1) העובד הזר הועסק במתן טיפול סיעודי לאותו מטופל, ברציפות, במשך השנה שבתכוף לפני תום תקופת ההארכה הכוללת;

(2) גורם מוסמך שאינו מועסק ואינו בעל ענין בחברה העוסקת בתיווך עובדים זרים או בהעסקתם, נתן, לאחר שנפגש עם המטופל במקום מגוריו, חוות דעת בכתב בדרך שקבע השר, כי הפסקת העסקתו של העובד הזר במתן טיפול סיעודי לאותו מטופל תגרום לפגיעה קשה במטופל. בפסקה זו, "הגורם המוסמך" – עובד סוציאלי בעל כישורים כפי שקבע שר הפנים, רופא או אח מוסמך.

(1)(ב) על אף האמור בסעיף קטן (ב), רשאי שר הפנים להאריך את הרישיון לשם המשך העסקתו של עובד זר במתן טיפול סיעודי למטופל גם אם לא מתקיים האמור בסעיף קטן (1)(ב), מטעמים הומניטריים מיוחדים, ובלבד שלא יוארך לעובד זר מסוים רישיון כאמור אלא לטיפול במטופל אחד;

(תיקון מס' 10) תשס"ד-2011

(2) שר הפנים ימנה ועדה, בראשות שופט בדימוס או מי שכשיר להתמנות לשופט בית משפט שלום, אשר תייעץ לו לעניין החלטות לפי פסקה (1); הוועדה תשקול, בין השאר, את עמידתו של העובד הזר בתנאי רישיונו בעבר ותבחן חוות דעת לגבי עבודתו בישראל;

(3) החלטות שר הפנים לפי סעיף קטן זה יהיו מנומקות;

(4) שר הפנים יקבע בצו מכסה שנתית מרבית של רישיונות שיינתנו מטעמים הומניטריים לפי סעיף קטן זה²;

(5) שר הפנים ידווח לוועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, מדי שנה, על מספר הבקשות שאושרו או נדחו לפי סעיף קטן זה באותה שנה.

(ג) פקע תוקפו של רישיון לישיבת ביקור שניתן לעובד זר, לא יינתנו לאותו עובד זר אשרה ורישיון חדשים לישיבת ביקור לפי הוראות סעיף 2(א)(2), לשם העסקתו בישראל, לתקופה המסתיימת לאחר תום חמש שנים ושלושה חודשים מיום שניתנו לו אשרה ורישיון כאמור, לראשונה, ולגבי עובד זר שמתקיימות לגביו הוראות סעיף קטן (ב) – לאחר שתדל לעסוק בטיפול באותו מטופל, ולא יוארך לפי הוראות סעיף זה, לתקופה המסתיימת כאמור, רישיון חדש לישיבת ביקור שניתן לו.

(תיקון מס' 13) תשס"ד-2004

² המכסה השנתית המרבית לשנת 2015 היא 1,200; ק"ת תשע"ה מס' 7496 מיום 2.3.2015 עמ' 962.

(1ג) על אף האמור בסעיף קטן (ג), רשאי שר הפנים להאריך רישיון לישיבת ביקור שניתנה לעובד זר, או להעניק לעובד זר אשרה ורישיון חדשים, לתקופות נוספות שלא יעלו על שנה כל אחת, אם נתקיימו נסיבות מיוחדות וחריגות של תרומה של העובד הזר לכלכלה, למשק או לחברה, שקבע שר הפנים בהתייעצות עם שר האוצר ובהסכמת שר התעשייה המסחר והתעסוקה.

(תיקון מס' 13)
תשס"ד-2004

(2ג) (1) שר הפנים, בהתייעצות עם שר הרווחה והשירותים החברתיים ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה, רשאי לקבוע בתקנות, לשם מניעת ניצול לרעה של האשרה ורישיון הישיבה שניתנו לעובד הזר, אמצעי בקרה על מספר המעסיקים שעובדים זרים, שתחום עיסוקם כפי שנקבע באשרה וברישיון הישיבה הוא ענף הסיעוד, רשאים לעבור ביניהם; לא יראו מעבר של עובד זר בין מעסיקים בעקבות פטירתו של מעסיק כמעבר לעניין סעיף זה;

(תיקון מס' 21)
תשע"א-2011

(2) תקנות לפי סעיף קטן זה ייקבעו בשים לב לנסיבות שבהן סיים העובד הזר את העסקתו אצל כל אחד ממעסיקיו ובשים לב לחירותו של העובד, כך שלא ייכפה עליו לעבוד אצל מעסיק;

(3) שר הפנים רשאי לאשר לעובד זר או לסוג עובדים זרים לחרוג מההוראות שנקבעו בתקנות כאמור אם מצא כי הדבר מוצדק בנסיבות העניין.

(3ג) שר הפנים, בהתייעצות עם שר הרווחה והשירותים החברתיים ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה, רשאי לקבוע בתקנות אזוריים גאוגרפיים שרק בהם יהיו עובדים זרים כאמור בסעיף קטן (2ג) רשאים לעסוק בתחום העיסוק הקבוע באשרה וברישיון הישיבה שניתנו להם; תקנות לפי סעיף קטן זה ייקבעו בשים לב לחירותו של העובד, כך שלא ייכפה עליו לעבוד אצל מעסיק.

(תיקון מס' 21)
תשע"א-2011

(ד) בסעיף זה, "עובד זר" – כהגדרתו בפרק ד' לחוק עובדים זרים.

3ב. (א) בסעיף זה, "זכאי שבות" – מי שזכאי לאשרת עולה או לתעודת עולה לפי חוק השבות, התשי"ב-1950.

הארכת אשרות ורישיונות ישיבה לזכאי שבות (תיקון מס' 23)
תשע"ב-2012

(ב) על אף הוראות סעיף 3(2), שר הפנים רשאי להאריך רישיון לישיבת ביקור שניתן לזכאי שבות, ובלבד שסך כל תקופות ההארכה לא יעלה על חמש שנים.

(ג) על אף הוראות סעיף 3(3), שר הפנים רשאי להאריך רישיון לישיבת ארעי שניתן לזכאי שבות, ובלבד שתקופת כל הארכה לא תעלה על חמש שנים.

4. שר הפנים רשאי להחליף רישיון ישיבה מסוג קצר יותר ברישיון ישיבה מסוג ארוך יותר או ברישיון לישיבת קבע.

החלפת רישיונות ישיבה

5. שר הפנים רשאי לתת אשרת חוזר למי שרשאי לשבת בישראל ישיבת קבע והוא -

אשרות חוזר

(1) רוצה לצאת את ישראל על מנת לחזור אליה; או

(2) נמצא בחוץ לארץ ורוצה לחזור לישראל.

6. שר הפנים רשאי -

קביעת תנאים

(1) לקבוע תנאים למתן אשרה או רישיון ישיבה ולהארכה או החלפה של רישיון ישיבה, לרבות קביעת המצאת עירבון כספי, ערבות בנקאית או ערובה מתאימה אחרת להבטחת תנאים כאמור, ודרכי מימושה או חילוטה של הערובה;

(תיקון מס' 9)
תשס"א-2001

(2) לקבוע באשרה או ברישיון ישיבה תנאים שקיומם יהיה תנאי לתקפם של האשרה או של רישיון הישיבה.

פרק שני: סדרי כניסה

7. לא ייכנס אדם לישראל, בין שהוא אזרח ישראלי ובין שאיננו אזרח ישראלי, אלא באחת מתחנות הגבול שקבע שר הפנים בצו שפורסם ברשומות, ולאחר שהתייצב שם לפני קצין בקורת הגבולות או בקר גבולות והציג לפניו דרכון או תעודת מעבר בני-תוקף; שר הפנים רשאי לפטור אדם מהוראות סעיף זה, אם יש נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת לדעתו.

תחנות גבול (תיקון מס' 1)
תשכ"ו-1966
(תיקון מס' 8)
תשס"א-2001

8. (א) רב החובל של אניה והאחראי על אירון, על רכבת, על מכונית או על כלי-הסעה אחר שבאו לישראל, חייבים למסור לקצין בקורת הגבולות או לבקר גבולות, לפי דרישתו, את רשימת

ביקורת הגבולות (תיקון מס' 8)
תשס"א-2001

האנשים הנמצאים באותו כלי- הסעה, לרבות העובדים בו; הרשימה תפרט את הפרטים שקבע שר הפנים בתקנות לפי חוק זה.

(ב) קצין בקורת הגבולות רשאי להיכנס לכל כלי הסעה שבא לישראל, ולערוך בו בקורת; וכל אדם הנמצא בו, לרבות כל עובד בו, חייבים להראות לקצין בקורת הגבולות, לפי דרישתו, את המסמכים ולתת לו את הידיעות הנוגעות לביצועו של חוק זה.

9. מי שבא לישראל ורוצה להיכנס אליה, רשאי קצין בקורת הגבולות לעכב את כניסתו עד לבירור אם רשאי הוא להיכנס, ולהורות מקום ששם יימצא עד גמר הבירור או עד ליציאתו מישראל.

בדיקת רשות הכניסה

10. (א) מי שבא לישראל ונמצא שאינו רשאי להיכנס אליה, רשאי שר הפנים להרחיקו מישראל.

הרחקת מי שאינו רשאי להיכנס

(ב) קצין בקורת הגבולות רשאי להחזיק אדם כזה במקום ובאופן שקבע שר הפנים עד ליציאתו מישראל או עד להרחקתו ממנה.

(ג) רב החובל של אניה והאחראי על אוירון, על רכבת, על מכונית או על כלי-הסעה אחר שבאו לישראל, חייבים, לפי דרישת קצין בקורת הגבולות, להסיע מישראל כל אדם שבא באותו כלי-הסעה על מנת להיכנס לישראל ונמצא שאינו רשאי לכך.

10א. (א) לא יינתן רשיון ולא תינתן אשרה לעובד זר לפי סעיף 2, אלא אם כן הומצא אישור רפואי כמשמעותו בסעיף 1ב לחוק עובדים זרים, ושולמו האגרות לפי סעיף 1 לחוק האמור.

תנאים למתן אשרה ורשיון לעובד זר (תיקון מס' 7) תש"ס-2000 (תיקון מס' 19) תש"ע-2010 (תיקון מס' 19) תש"ע-2010

(ב) שר הפנים רשאי לפטור עובד זר מהמצאת אישור רפואי; פטור לפי סעיף זה יכול שיהיה אישי או לסוגי עובדים זרים, ובלבד שפטור לגבי סוגי עובדים זרים יינתן בהתייעצות עם שר הבריאות ועם שר התעשייה המסחר והתעסוקה.

פרק שלישי: ביטול אשרות ועבירות

(תיקון מס' 9) תשס"א-2001

11. (א) שר הפנים³ רשאי, לפי שיקול דעתו –

ביטול אשרות וכו'

(1) לבטל אשרה שניתנה לפי חוק זה, בין לפני בואו של בעל האשרה לישראל ובין בשעת בואו;

(2) לבטל רשיון ישיבה שניתן לפי חוק זה.

(א) מצא שר הפנים כי עובד זר, כהגדרתו בפרק ד' לחוק עובדים זרים, שניתנו לו אשרה ורישיון לישיבת ביקור לפי חוק זה, לא הועסק בתחום העיסוק שנקבע ברישיונו לפי סעיף 2(ג), למשך תקופה העולה על 90 ימים, בלא שנמצאו לכך טעמים מיוחדים אשר לא אפשרו לאותו עובד זר או לסוג עובדים זרים למצוא עבודה בתחום העיסוק בתקופה האמורה, יבטל שר הפנים את האשרה ואת רישיון הישיבה שניתנו לעובד הזר, ובלבד שנתן לו הזדמנות להשמיע את טענותיו; שר הפנים רשאי לאשר לעובד זר או לסוג עובדים זרים לחרוג מהתקופה שנקבעה כאמור אם מצא כי הדבר מוצדק בנסיבות העניין.

(תיקון מס' 21) תשע"א-2011

(ב) שר הפנים רשאי בהחלטה מנומקת לבטל אשרת עולה ותעודת עולה שניתנו לפי חוק השבות, תשי"ב-1950, אם הושגו על ידי מתן ידיעות כוזבות.

(תיקון מס' 2) תש"ס-1980

12. העושה אחת מאלה:

עבירות

- (1) נכנס לישראל, או יושב בה, בניגוד לחוק;
- (2) נותן ידיעה כוזבת כדי להשיג, לעצמו או לאחר, אשרה לישראל או רשיון לישיבה בה;
- (3) מפר תנאי מהתנאים שנקבעו באשרתו או ברישיון הישיבה שניתנו לו לפי חוק זה;
- (4) עובר על הוראה אחרת של חוק זה או של תקנות שהותקנו על פיו, דינו – מאסר

(תיקון מס' 4) תשמ"ה-1985

³ ר' העברת סמכותו של שר הפנים י"פ תשע"ב מס' 6451 מיום 26.7.2012 עמ' 5480.

שנה.

12א. (א) מי שהעמיד, בתמורה או שלא בתמורה, מקום לינה לרשותו של תושב זר שנכנס לישראל שלא כדין או שיושב בה שלא כדין, או סיע, בתמורה או שלא בתמורה, לתושב זר כאמור להשיג מקום לינה, דינו, על אף האמור בכל חיקוק - מאסר שנתיים או הקנס הקבוע בסעיף 61א(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין).

הלנה, העסקה והסעה שלא כדין (הוראת שעה) תשנ"ו-1996 הוראת שעה (תיקון מס' 7) תשס"א-2001 הוראת שעה (תיקון מס' 13) תש"ע-2010

(ב) מעביד שהעסיק עובד שהוא תושב זר שאינו רשאי לעבוד בישראל לפי חוק זה, וכן מתווך כוח אדם שתיווך בקשר להעסקתו של עובד כאמור, דינו, על אף האמור בכל חיקוק - מאסר שנתיים או הקנס הקבוע בסעיף 61א(3) לחוק העונשין.

הוראת שעה (תיקון מס' 7) תשס"א-2001 הוראת שעה (תיקון מס' 13) תש"ע-2010

(ג) (1) המסיע ברכב תושב זר השוהה בישראל שלא כדין, דינו - מאסר שנתיים או הקנס הקבוע בסעיף 61א(3) לחוק העונשין; הוראות פסקה זו יעמדו בתוקפן עד יום כ"א באדר ב' התשע"ו (31 במרס 2016);

הוראת שעה (תיקון מס' 7) תשס"א-2001 הוראת שעה (תיקון מס' 13) תש"ע-2010 הוראת שעה (תיקון מס' 14) תשע"ב-2012 (תיקון מס' 25) תשע"ד-2014

(א1) המסיע ברכב תושב זר השוהה בישראל שלא כדין, באחת מהנסיבות כמפורט להלן, דינו - מאסר שלוש שנים או קנס פי ארבעה מהקנס הקבוע בסעיף 61א(3) לחוק העונשין;

(א) נעשה שינוי ברכב, לרבות הוספת תוספת או התקנת מיתקן, במטרה להסתיר את התושב הזר הזוהה בישראל שלא כדין;

(ב) הוסעו ברכב שישה תושבים זרים או יותר, השוהים בישראל שלא כדין;

(ג) ההסעה נעשתה במסגרת שירותי הסעות שמטרתם לאפשר כניסה לישראל או שהייה בה, שלא כדין, של תושבים זרים, כאמור בסעיף קטן (ג6);

(2) הוראות פסקאות (1) ו-(א1) לא יחולו על המסיע כאמור באותה פסקה, באוטובוס ציבורי, בקו שירות; לענין זה, "אוטובוס ציבורי" ו"קו שירות" - כהגדרתם בסעיף 1 לפקודת התעבורה.

(11) (1) היה לשוטר יסוד סביר לחשד כי נעברה עבירה לפי סעיף קטן (ג) או (ג5) וכי מתקיים האמור באחת הפסקאות שלהלן, רשאי הוא למסור לנהג הרכב שבו נעברה העבירה או לבעל הרכב כאמור הודעה האוסרת את השימוש ברכב לתקופה שלא תעלה על 30 ימים (להלן - הודעת איסור שימוש), וליטול את רישיון הרכב לאותה תקופה;

הוראת שעה (תיקון מס' 13) תש"ע-2010

(א) הנהג הסיע בעבר תושב זר השוהה בישראל שלא כדין;

(ב) הרכב שימש בעבר להסעת תושב זר השוהה בישראל שלא כדין, ובלבד שטרם חלפו שלוש שנים מיום ההסעה כאמור;

(ג) התקיימה אחת הנסיבות המפורטות בסעיף קטן (ג)א(1);

(2) ביקש הנהג או בעל הרכב לבטל הודעת איסור שימוש שניתנה בהתקיים האמור בפסקה (1)ב, רשאי השוטר להורות לו להילוות אליו אל קציני משטרה או לתת לו זימון להופיע לפני קציני משטרה בתוך 48 שעות ממועד מסירת ההודעה ונטילת רישיון הרכב כאמור בפסקה (1); קציני המשטרה יהיה רשאי להורות על ביטול הודעת איסור השימוש ולהחזיר את רישיון הרכב לאדם שממנו ניטל;

(3) בהודעת איסור שימוש תצוין הסיבה לאיסור השימוש ברכב ולנטילת הרישיון.

(2ג) בית המשפט שהרשיע אדם בעבירה לפי סעיפים קטנים (ג) או (ג5) רשאי להורות בצו, נוסף על כל עונש אחר, על איסור השימוש ברכב שבו נעברה העבירה לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים (להלן - צו איסור שימוש); בצו איסור השימוש יקבע בית המשפט את מקום העמדת הרכב בתקופת איסור השימוש.

הוראת שעה (תיקון מס' 6) תשס"א-2001 הוראת שעה (תיקון מס' 7) תשס"א-2001 הוראת שעה (תיקון מס' 13) תש"ע-2010

(3ג) על איסור שימוש ברכב לפי סעיפים קטנים (1ג) ו-(2ג), יחולו ההוראות האלה לפי פקודת התעבורה, בהתאמה ובשינויים המחויבים;

(1) סעיף 57א(ב) (2) ו-(3) בשינוי זה: בסעיף 57א(ב) (3) במקום "בפסקאות (1) ו-(2)" יבוא "בפסקה (2)";

הוראת שעה (תיקון מס' 6) תשס"א-2001 הוראת שעה (תיקון מס' 7) תשס"א-2001 הוראת שעה (תיקון מס' 13) תש"ע-2010

- (2) סעיף 57א(ג);
- (3) סעיפים 57ב, 57ג(ב) עד (ו) ו-57ד עד 57ז, בשינויים אלה:
- (א) (נמחקה);
- (ב) בסעיף 57ב(א), במקום "מבית המשפט, המוסמך לדון בעבירות תעבורה" יבוא "מבית משפט השלום";
- (1ב) בסעיף 57ב(2), במקום "בסעיף 57א(א)" יבוא "בסעיף 12א(ג) או (ג5) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952";
- (2ב) בסעיף 57ג(2), במקום "בסעיף קטן (א)" יבוא "בסעיף 12א(ג) או (ג5) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952";
- (ג) (נמחקה);
- (ד) בסעיף 57ד, במקום "בית המשפט המוסמך לדון בעבירות תעבורה" יבוא "בית משפט השלום".
- (4ג) בית המשפט שהרשיע אדם בעבירה לפי סעיפים קטנים (ג) או (ג5) רשאי להורות על פסילת הנידון מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים.
- (5ג) המרשה לתושב זר שאינו רשאי לנהוג ברכב בישראל, לנהוג ברכב הרשום בישראל, דינו - מאסר שנתיים או הקנס הקבוע בסעיף 61א(3) לחוק העונשין.
- (6ג) המנהל או המארגן שירותי הסעה במטרה לאפשר כניסה לישראל או שהייה בה, שלא כדין, של תושבים זרים, דינו – מאסר חמש שנים או קנס פי ארבעה מהקנס הקבוע בסעיף 61א(4) לחוק העונשין; לעניין זה, אין נפקא מינה אם המנהל או המארגן שירותי הסעה כאמור נותן גם שירותים חוקיים או שירותים למטרות חוקיות.
- (7) (1) מי שעשה מעשה כאמור בסעיפים קטנים (א), (ב), (ג) או (ג5), והוכחה מודעותו לכך שהלך, העובד, הנוסע או הנוהג, לפי הענין, הוא תושב זר, עליו הראיה שהמעשה נעשה באחת מאלה:
- (א) לאחר שבדק שבידי התושב הזר מסמכים, שלפיהם הוא נכנס לישראל כדין ויושב בה כדין או, לענין עבירה לפי סעיף קטן (ג5), מסמכים שלפיהם הוא רשאי לנהוג ברכב בישראל;
- (ב) בנסיבות שבהן הוא לא חשד שהתושב הזר נכנס לישראל שלא כדין, שהוא יושב בה שלא כדין, או לענין עבירה לפי סעיף קטן (ג5), בנסיבות שבהן הוא לא חשד שהתושב הזר אינו רשאי לנהוג ברכב בישראל.
- (2) מסייע במונית, כהגדרתה בסעיף 1 לפקודת התעבורה, רשאי לדרוש מנוסע מסמכים שלפיהם הוא נכנס לישראל כדין ויושב בה כדין, ותהא זו סיבה סבירה לסרב להסיע נוסע או מטענו בהתאם להוראות לפי פקודת התעבורה, אם הנוסע לא הציג לפני המסיע במונית מסמכים כאמור; הוראות פסקה זו יעמדו בתוקפן עד יום כ"א באדר ב' התשע"ו (31 במרס 2016);
- (3) הוראות סעיף קטן זה יחולו, לגבי מסיע, רק על נסיעה שנערכה, כולה או חלקה, בשטח שגבולותיו הם בין הקו הכחול לבין הקו השחור, כמסומן בתוספת לחוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (תיקוני חקיקה), התשנ"ו-1996, ובכלל זה בכבישים המפורטים באותה תוספת, ובלבד שהתקיים אחד מאלה:
- (א) הוסעו ברכב שלושה תושבים זרים או יותר, שאינם בני משפחתו של המסיע, השוהים בישראל שלא כדין; בפסקה זו, "בני משפחה", של המסיע – הורהו, ילדו, אחיו או אחותו;
- (ב) המסיע קיבל, או שהיה צפוי לקבל, תשלום בעד הנסיעה.
- (1ד) נעברה עבירה לפי סעיף קטן (ג), (ג5) או (6ג), ברכב של תאגיד, וכידי עובד של התאגיד, חזקה היא כי העובד הסיע את התושב הזר כשלוחו של התאגיד, אלא אם כן הוכח אחרת.
- (2ד) אדם שהורשע בעבירה לפי סעיפים קטנים (ג) או (ג5), ושבתוך שלוש שנים מיום הרשעתו הורשע באחת העבירות כאמור (להלן - עבירה נוספת), יחולו לגביו הוראות אלה:

הוראת שעה (תיקון מס' 7) תשס"א-2001
הוראת שעה (תיקון מס' 13) תש"נ-2010
הוראת שעה (תיקון מס' 7) תשס"א-2001

הוראת שעה (תיקון מס' 13) תש"ע-2010

הוראת שעה (תיקון מס' 10) תשס"ז-2007
הוראת שעה (תיקון מס' 13) תש"ע-2010

הוראת שעה (תיקון מס' 14) תשנ"ב-2012
(תיקון מס' 25)
תשע"ד-2014

(תיקון מס' 13) תש"ע-2010
(תיקון מס' 14) תשע"ב-2012

הוראת שעה (תיקון מס' 7) תשס"א-2001
הוראת שעה (תיקון מס' 13) תש"נ-2010
הוראת שעה (תיקון מס' 7) תשס"א-2001
הוראת שעה (תיקון מס' 13) תש"ע-2010

(1) בית המשפט אשר הרשיע אותו בעבירה הנוספת רשאי להורות על חילוט הרכב שבו נעברה העבירה, אם הוא בעליו של הרכב או המחזיק בו דרך קבע;

(2) בית המשפט שהרשיע אותו בעבירה הנוספת יורה על פסילתו מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה שלא תעלה על שלוש שנים.

(3ד) (1) נושא משרה חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירות כאמור בסעיף זה בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר חובתו האמורה, דינו - הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין;

(2) נעברה העבירה לפי סעיף זה בידי תאגיד או בידי עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא המשרה הפר את חובתו לפי פסקה (1), אלא אם כן הוכיח שעשה כל שניתן כדי למנוע את העבירה; לענין סעיף זה, "נושא משרה" - מנהל פעיל בתאגיד, שותף, למעט שותף מוגבל, או פקיד האחראי מטעם התאגיד על התחום שבו נעברה העבירה.

(ה) לענין סעיף זה וסעיף 1א12 -

"אזור" - יהודה והשומרון וחבל עזה;

"תושב זר" - תושב האזור וכן כל אדם שנכנס לישראל דרך האזור, למעט ישראלי, כמשמעותו בחוק להארכת תוקפן של תקנות שעת חירום (יהודה והשומרון וחבל עזה - שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), תשכ"ח-1967.

"מעביד" ו"מתווך כוח אדם" - כמשמעותם בחוק עובדים זרים.

1א12. (א) חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (בחוק זה - חוק סדר הדין הפלילי), ופקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (בחוק זה - פקודת סדר הדין הפלילי), יחולו על תושב זר החשוד בעבירה לפי סעיף 12(1) בשינויים אלה:

(1) על אף הוראות סעיף 128 לחוק סדר הדין הפלילי, יחולו הוראות סעיף 130 שבו גם על נאשם שהוזמן לתחילת המשפט ובלבד שבהזמנה למשפט הוזהר כי בית המשפט יהיה רשאי לדונו שלא בפניו ולהורות על חילוט רכב שנתפס לפי סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי, אם לא יתייצב;

(2) לענין פקודת סדר הדין הפלילי -

(א) נתפס רכב שהכניס לישראל תושב זר השהה שלא כדין בישראל, לא יורה בית המשפט על החזרת הרכב לפי סעיף 34 שבה, לפני תום ההליכים, אלא מנימוקים מיוחדים שיירשמו;

(ב) על אף הוראות סעיף 39 שבה, בית המשפט שהרשיע תושב זר בעבירה לפי סעיף 12(1) יורה, נוסף על כל עונש, על חילוט הרכב שנתפס לפי סעיף 32 לחוק סדר הדין הפלילי אף אם לא התייצב למשפטו, אלא אם כן החליט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, שלא לעשות כן;

(ג) בית המשפט לא יחלט רכב כאמור בפסקת משנה (ב) אם מי שהורשע אינו בעליו של הרכב, אלא אם כן התקיימו בו כל אלה:

(1) ניתנה הזדמנות לבעל הרכב לטעון את טענותיו;

(2) בעל הרכב לא הוכיח כי הרכב נלקח ממנו על ידי התושב הזר בלי ידיעתו או בלי הסכמתו, או כי לא ידע, בעת מסירת הרכב לתושב הזר, שהוא ינהג בו בישראל שלא כדין;

(ד) בית המשפט לא יורה על חילוט רכב לפי פסקאות משנה (ב) או (ג), אלא אם כן שוכנע כי לא נמנע מהנאשם ומבעל הרכב להיכנס לישראל ולהתייצב למשפט.

(ב) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות פקודת המכס, לענין תפיסה וחילוט רכב.

12ב. (בוטל).

12ג. הוראות הסעיפים 74 עד 76 לחוק שירות התעסוקה, תשי"ט-1959, והוראות סעיף 6 בחוק עובדים זרים יחולו גם לגבי פיקוח של משרד העבודה והרווחה לענין סעיפים 12א(א) ו-12ב.

הוראת שעה (תיקון מס' 7) תשס"א-2001

הוראת שעה (תיקון מס' 7) תשס"א-2001
הוראת שעה (תיקון מס' 13) תש"ע-2010

סדרי דין מיוחדים (הוראת שעה) (תיקון מס' 7) תשס"א-2001

הוראת שעה (תיקון מס' 4) תש"ס-2000

פיקוח (הוראת שעה) תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 10) תשס"ג-2002

12ד. על אף הוראות סעיף 15 וכל חוק אחר, השר לבטחון הפנים ממונה על ביצוע סעיפים 12א, ובנוסף, ובנפרד שר העבודה והרווחה ממונה על ביצוע סעיפים 12א(א) ו-ב(ב), לענין עבירות שעבר מעביד או מתווכ כוח אדם.

ביצוע
(הוראת שעה)
תשנ"ו-1996
(הוראת שעה) (תיקון
תש"ס-2000 4)

פרק רביעי: הרחקה ומשמורת

(תיקון מס' 9)
תשס"א-2001

סימן א': הרחקה, משמורת ושחרור בערובה

13. (א) מי שאינו אזרח ישראלי או עולה לפי חוק השבות, תשי"ב-1950, ונמצא בישראל, בלי רישיון ישיבה (בחוק זה – שוהה שלא כדין), יורחק מישראל בהקדם האפשרי אלא אם כן יצא מרצונו קודם לכן.

הרחקה מישראל
(תיקון מס' 9)
תשס"א-2001

(ב) הרחקתו מישראל של שוהה שלא כדין תהיה על פי צו הרחקה שניתן עליו בידי שר הפנים; בצו הרחקה ניתן לקבוע כי הוצאות ההרחקה, לרבות הוצאות החזקה במשמורת (בפרק זה – הוצאות ההרחקה), יחולו על האדם שעליו ניתן הצו או על המעביד שהעסיק אותו בישראל בלא היתר מאת שר הפנים או תוך הפרת תנאי ההיתר ובלבד שלא תעוכב הרחקתו של שוהה שלא כדין רק מהטעם שאין בידו לשאת בהוצאות ההרחקה.

(תיקון מס' 14)
תשס"ה-2005

(13)(1) נקבע בצו הרחקה לפי הוראות סעיף קטן (ב) כי הוצאות ההרחקה יחולו על האדם שעליו ניתן הצו, ואותו אדם המציא ערובה לפי הוראות פרק זה, או שהפקיד סכום כסף בהיותו מוחזק במשמורת או במשמורת זמנית, אף אם הסכום האמור אינו ערובה, ניתן לגבות את הוצאות ההרחקה מן הערובה או מתוך סכום הכסף שהופקד כאמור, ובלבד שסך הוצאות ההרחקה שייגבו לפי פסקה זו לא יעלה על 7,500 שקלים חדשים.

(תיקון מס' 14)
תשס"ה-2005

(2) נקבע בצו הרחקה לפי הוראות סעיף קטן (ב) כי הוצאות ההרחקה יחולו על המעביד – רשאים הממונה, כהגדרתו בחוק עובדים זרים, וכן עובד המדינה שהממונה הסמיכו לכך, לגבות את הוצאות ההרחקה מאותו מעביד, ובלבד שסך הוצאות ההרחקה שייגבו לפי פסקה זו לא יעלה על 7,500 שקלים חדשים, ורשאי הממונה, כל עוד לא שילם המעביד את הוצאות ההרחקה במלואן, לסרב להעניק לאותו מעביד היתר להעסקת עובד זר לפי פרק ד' לחוק עובדים זרים, מטעם זה בלבד.

(3) הוראות סעיף קטן זה באות להוסיף על ההוראות לפי סעיף 14.

(ג) מי שניתן עליו צו הרחקה חייב לצאת מישראל ולא לשוב אליה כל עוד לא בוטל הצו.

(ד) מי שניתן עליו צו הרחקה יימסר לו הצו בכתב והוא לא יורחק לפני תום שלושה ימים ממסירת הצו לידיו, אלא אם כן יצא מרצונו קודם לכן; ואולם רשאי ממונה ביקורת הגבולות, לפי בקשתו של מי שניתן עליו צו הרחקה, לדחות את ההרחקה לתקופה קצרה הכרחית, שלא תעלה על 14 ימים, לשם טיפול בעניניו ובזכויותיו המשפטיות בישראל שלא ניתן לטפל בהם בהעדרו; ממונה ביקורת הגבולות רשאי להאריך תקופה זו מטעמים הומניטריים מיוחדים; תקופת הדחיה לא תבוא במנין הימים לפי סעיף 113(א)(4).

13א. (א) בפרק זה –

"משמורת" - מעצר אדם לצורך החזקתו במקום משמורת לפי הוראות חוק זה;

משמורת
(תיקון מס' 9)
תשס"א-2001

"מקום משמורת" - כל אחד מאלה: מקום לפי חוק זה, שקבעו בצו שר הפנים והשר לביטחון הפנים (בחוק זה - מקום משמורת מיוחד); בית סוהר כמשמעו בפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], תשל"ב-1971, מקום מעצר לפי סעיף 7 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (בחוק זה - חוק המעצרים), וכן מקום אחר שנקבע בצו הרחקה ככל שהדבר נדרש בנסיבות הענין.

(ב) שוהה שלא כדין יוחזק במשמורת עד ליציאתו מישראל או עד להרחקתו ממנה, אלא אם כן שוחרר בעירבון כספי, בערבות בנקאית או בערובה מתאימה אחרת (בפרק זה - ערובה), לפי הוראות פרק זה; חזקה כי אדם שוהה בישראל שלא כדין אם אין בידו להציג רישיון ישיבה בלא הסבר סביר.

(ג) החזקה במשמורת של שוהה שלא כדין תהיה על פי צו משמורת שניתן על ידי ממונה

ביקורת הגבולות.

(ד) לא יינתן צו משמורת אלא לאחר שניתנה לשוהה שלא כדין הזדמנות להשמיע את טענותיו; לא ינתן לאתר את השוהה שלא כדין, רשאי ממונה ביקורת הגבולות להורות, שלא בפניו, על החזקתו במשמורת, ובלבד שתינתן לו הזדמנות להשמיע טענותיו לא יאוחר מ-24 שעות לאחר תחילת החזקתו במשמורת.

(ה) ניתן צו משמורת, יימסר לאדם המוחזק במשמורת, בכתב או בעל פה, ככל האפשר, בשפה המובנת לו, מידע על זכויותיו לפי חוק זה, וכן על זכותו שתימסר הודעה על החזקתו במשמורת לאדם קרוב לו, לעורך דין ולנציגות של מדינת אזרחותו.

13ב. (א) היה לשוטר או לפקח לפי סעיף 13ד יסוד סביר לחשד כי אדם שוהה בישראל שלא כדין או שניתן עליו צו משמורת או צו החזרה למשמורת, רשאי הוא, לאחר שהזדהה בפניו והסביר לו את סיבת הדרישה, לדרוש ממנו להילוות אליו למקום משמורת; סירב אותו אדם לציית לדרישה כאמור, רשאי הוא להשתמש בכוח סביר כדי להביאו למקום המשמורת; שוטר יזהה עצמו לפי הוראות סעיף 5א לפקודת המשטרה [נוסח חדש], תשל"א-1971, ופקח יזדהה כאמור בסעיף 13ה(ו).

משמורת זמנית
(תיקון מס' 9)
תשס"א-2001
(תיקון מס' 19)
תש"ע-2010

(ב) הובא אדם לפי הוראות סעיף קטן (א) למקום משמורת רשאי שוטר, שהמפקח הכללי למשטרת ישראל הסמיך לכך, לאחר שנתן לו הזדמנות להשמיע את טענותיו, להורות בכתב על החזקתו במשמורת זמנית, והוראות סעיף 13א(ה), יחולו בשינויים המחויבים.

(ג) בלי לפגוע בהוראות סעיף 13ג, לא יוחזק אדם במשמורת זמנית למשך יותר מעשרים וארבע שעות אלא אם כן ניתן עליו צו משמורת על ידי ממונה ביקורת הגבולות.

(ד) הסמכויות וההוראות הנתונות לשוטר לפי סעיף 22 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, לענין חיפוש על גופו של עצור יהיו נתונות לשוטר ולפקח לענין חיפוש על גופו של אדם המוחזק במשמורת, בשינויים המחויבים.

13ג. החלטה לענין החזקה במשמורת או שחרור בערובה של שוהה שלא כדין תינתן לא יאוחר מעשרים וארבע שעות ממועד תחילת החזקתו במשמורת, אלא אם כן נמנע הדבר בשל הצורך לקבוע את זהותו של השוהה שלא כדין, או מטעם עניני אחר, והוא הדין באשר למתן צו הרחקה.

מועד למתן החלטה
(תיקון מס' 9)
תשס"א-2001

13ד. (א) שר הפנים רשאי למנות פקחים לענין חוק זה מקרב עובדי משרדו, או מקרב עובדי המדינה במשרד אחר בהסכמת השר הממונה על המשרד (בחוק זה – פקח); הודעה על מינוי פקח תפורסם ברשומות.

מינוי פקחים
(תיקון מס' 9)
תשס"א-2001

(ב) לא יתמנה פקח כאמור בסעיף קטן (א), אלא אם כן התקיימו שניים אלה:

(1) הוא קיבל הכשרה מתאימה, כפי שקבע שר הפנים לאחר התייעצות עם השר לביטחון הפנים;

(2) משטרת ישראל לא הודיעה בתוך חודש מפנייתו של שר הפנים כי היא מתנגדת למינויו מטעמים של ביטחון הציבור.

13ה. (א) לשם ביצוע הוראות פרק זה, רשאי פקח או שוטר –

סמכויות אכיפה
(תיקון מס' 9)
תשס"א-2001

(1) לדרוש מאדם שיש יסוד להניח כי שהייתו בישראל מחייבת רישיון ישיבה לפי חוק זה, לזהות את עצמו ולהציג לפניו את המסמכים הנוגעים לשהייתו וכן למסור לו ידיעות הנוגעות לשהייתו;

(2) להיכנס בכל עת סבירה למקום, למעט למקום מגורים, שלגביו יש חשד כי מצוי בו אדם השוהה שלא כדין בישראל כדי לערוך בדיקה בענין.

(ב) התעורר חשד לביצוע עבירה לפי חוק זה, רשאי פקח או שוטר, לפי הענין, לתפוס כל מסמך הקשור לעבירה כאמור.

(ג) שופט של בית משפט שלום רשאי, לבקשת פקח או שוטר, ליתן צו המתיר לפקח או לשוטר להיכנס למקום המשמש למגורים כדי לערוך בדיקה לענין קיום הוראות חוק זה, כאמור בסעיף קטן (א), אם ראה כי התקיים אחד מאלה:

(תיקון מס' 10)
תשס"ג-2002
(תיקון מס' 16)
תשס"ז-2006

(1) יש יסוד סביר לחשד כי נמצא בו אדם השוהה שלא כדין בישראל;

(2) יש יסוד סביר להניח כי נמצא בו אדם ששהייתו בישראל מחייבת רישיון שהייה לפי חוק זה, והפקח או השוטר ביקשו רשות להיכנס למקום כדי לערוך בירור בענין ובקשתם לא נענתה.

(ד) כניסה לפי סעיף זה תיעשה רק לאחר שהשוטר או הפקח, לפי הענין, זיהה את עצמו לפני מי שנחזה כמחזיק המקום והודיע לו את המטרה שלשמה מתבקשת הכניסה ובמקום המשמש למגורים – הציג לפניו את צו בית המשפט לפי סעיף קטן (ג); לא איפשר מחזיק המקום את הכניסה, רשאים הם להשתמש בכוח סביר כלפי אדם או כלפי רכוש לאחר שהזהירוהו על כך.

(ה) המפקח הכללי של המשטרה יקבע בנוהל את דרכי פעולתה של המשטרה לפי סעיף זה; הנוהל האמור יפורסם באתר האינטרנט של המשטרה.

(תיקון מס' 16)
תשס"ז-2006

(1) פקח לא יעשה שימוש בסמכויות הנתונות לו לפי חוק זה, אלא בעת מילוי תפקידו ובהתקיים שניים אלה:

(תיקון מס' 19)
תש"ע-2010

(1) הוא עונד באופן גלוי תג המזהה אותו ואת תפקידו, והוא לובש מדי פקח, בצבע ובצורה שהורה לעניין זה שר הפנים, ובלבד שהמדים כאמור אינם נחזים להיות מדי משטרה;

(2) יש בידו תעודת פקח החתומה בידי שר הפנים, המעידה על תפקידו ועל סמכויותיו, שאותה יציג על פי דרישה.

13. (א) ממונה ביקורת הגבולות רשאי לשחרר בערובה שוהה שלא כדין בהתאם להוראות בסעיף זה; לא ישוחרר בערובה שוהה שלא כדין אלא אם כן התקיים בו אחד מאלה:

שחרור בערובה
(תיקון מס' 9)
תשס"א-2001

(1) השתכנע ממונה ביקורת הגבולות כי שהייתו הבלתי חוקית יסודה בטעות או בתקלה שבתום לב, וכי יצא מישראל במועד שקבע לו;

(2) השתכנע ממונה ביקורת הגבולות כי יצא מישראל בעצמו בתוך מועד שקבע לו, וכי לא יהיה קושי באיתורו אם לא יצא בעצמו במועד שנקבע;

(3) השתכנע ממונה ביקורת הגבולות כי מחמת גילו או מצב בריאותו החזקתו במשמורת עלולה לגרום נזק לבריאותו, או שקיימים טעמים הומניטריים מיוחדים אחרים המצדיקים את שחרורו בערובה, לרבות מקום שעקב החזקה במשמורת ייוותר קטין בלא השגחה;

(4) הוא שוהה במשמורת יותר מ-60 ימים ברציפות.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), לא ישוחרר בערובה שוהה שלא כדין אם התקיים אחד מאלה:

(1) הרחקתו מישראל נמנעת או מתעכבת בשל העדר שיתוף פעולה מלא מצדו, לרבות לענין הבהרת זהותו או להסדרת הליכי הרחקתו מישראל;

(2) יש בשחרורו כדי לסכן את ביטחון המדינה, את שלום הציבור או את בריאות הציבור;

אלא אם כן מתקיים בו האמור ברישה לפסקה (3) לסעיף קטן (א), ואין דרך אחרת למנוע את הנזק לבריאותו.

(ג) שחרור ממשמורת יותנה בתנאים שקבע ממונה ביקורת הגבולות, לרבות בערובה, לשם הבטחת התייצבותו של השוהה שלא כדין לצורך יציאתו מישראל או הרחקתו ממנה במועד שנקבע, או לצורך הליכים אחרים לפי חוק זה; ממונה ביקורת הגבולות רשאי, בכל עת, לעיין מחדש בתנאי הערובה אם התגלו עובדות חדשות או אם השתנו הנסיבות ממתן ההחלטה על השחרור בערובה.

(ד) שוהה שלא כדין ששחרר בערובה ממשמורת ייתן לו שר הפנים רישיון זמני לשיבת ביקור לפי סעיף 2(א)(5) לתקופת השחרור בערובה; תוקף הרישיון הזמני כאמור מותנה בקיום התנאים לשחרור בערובה.

(ה) ביקש ערב לבטל ערובה שנתן, רשאי ממונה ביקורת הגבולות להיעתר לבקשה או לסרב לה, ובלבד שבהחלטתו יהיה כדי להבטיח את התייצבותו של השוהה שלא כדין על ידי ערובה אחרת; לא ניתן להבטיח את התייצבותו של השוהה שלא כדין בהמצאת ערובה אחרת, ויחזור השוהה שלא כדין למשמורת.

- (1) יצא השהיה שלא כדין מישראל או הורחק ממנה במועד שנקבע, יופטרו הוא וערביו מערבותם ויוחזרו העירובין הכספיים, הכל לפי הענין, ובכפוף להוראות סעיף 13(ב1).
- 13ז. (א) נוכח ממונה ביקורת הגבולות כי שוהה שלא כדין ששוחרר בערובה הפר או עומד להפר תנאי מתנאי שחרורו בערובה, רשאי הוא להורות בצו על החזרתו למשמורת, וכן רשאי הוא להורות על חילוט או מימוש הערובה.
- (ב) לא תינתן הוראה על חילוט או מימוש הערובה כאמור בסעיף קטן (א) אלא לאחר שניתנה הזדמנות לשהיה שלא כדין או לערב, לפי הענין, להשמיע את טענותיו, ובלבד שניתן לאתרו באופן סביר.
- 13ח. (א) שוהה שלא כדין הנתון במשמורת יוחזק בתנאים הולמים שלא יהיה בהם, בהתחשב בנסיבות הענין לרבות משך החזקתו במשמורת, כדי לפגוע בבריאותו ובכבודו.
- (ב) שוהה שלא כדין הנתון במשמורת יוחזק בתא נפרד מאסירים ומעצורים פליליים.
- (ג) הוראות סעיף 9(ב) לחוק המעצרים יחולו על החזקה במשמורת לפי חוק זה, בשינויים המחויבים.
- (ד) הוראות סעיף 10 לחוק המעצרים יחולו על החזקה במשמורת לפי חוק זה, בשינויים המחויבים.
- (ה) השר לביטחון הפנים, בהסכמת שר הפנים, ובאישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, רשאי לקבוע בכפוף להוראות סעיף קטן (א), הוראות אחרות לענין תנאי החזקה במקום משמורת מיוחד, לרבות לענין תנאי החזקה של משפחות וילדים.
- (1) עיקר זכויות השהים שלא כדין וחובותיהם במקום המשמורת יפורסמו במקום בולט במקום המשמורת בעברית ובאנגלית.
- 13ט. על אף הוראות סעיף 1(ג) לחוק המעצרים, לא יחולו הוראותיו של החוק האמור בכל הנוגע להליכים ולסמכויות לפי חוק זה, אלא אם כן נקבע במפורש אחרת בחוק זה.
- 13י. (א) בסעיף זה –
- "ההסכם" – הסכם הביניים הישראלי-פלסטיני בדבר הגדה המערבית ורצועת עזה, שנחתם בווינגטון בין מדינת ישראל לבין ארגון השחרור הפלסטיני, ביום ד' בתשרי תשנ"ו (28 בספטמבר 1995), לרבות נספחיו והמסמכים שנלוו אליו;
- "אזור" – יהודה והשומרון וחבל עזה למעט שטחי המועצה הפלסטינית;
- "שטחי המועצה הפלסטינית" – השטחים הכלולים מעת לעת בתחום הסמכות הטריטוריאלית של המועצה לפי ההסכם;
- "קצין משטרה" – קצין משטרה בדרגת פקד ומעלה, שהסמיכו המפקח הכללי של המשטרה לצורך סעיף זה;
- "היתר" – כמשמעותו בצו לענין כניסת תושבי אזור או שטחי המועצה הפלסטינית לישראל, המתוקן לפי סעיף 17(ב).
- (ב) בנוסף לאמור בכל דין, רשאי קצין משטרה או ממונה ביקורת הגבולות לצוות בכתב על הוצאתו מישראל של תושב אזור או תושב שטחי המועצה הפלסטינית, שאינם ישראלים (להלן – תושב) השהיה בישראל ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר, או שהורשע בעבירה לפי סעיף 12.
- (ג) לא יחליט קצין משטרה או ממונה ביקורת הגבולות על הוצאה כאמור אלא לאחר שנתן לתושב הזדמנות להשמיע את טענותיו; קצין המשטרה או ממונה ביקורת הגבולות, לפי הענין, יערוך דו"ח בכתב שבו יפורטו טענות התושב ונימוקי ההחלטה.
- (ד) ההחלטה בדבר הוצאתו מישראל של תושב תשמך אסמכתה להחזקתו במעצר עד להוצאתו, לתקופה שלא תעלה על 96 שעות; קצין משטרה בדרגת סגן ניצב ומעלה או ממונה ביקורת הגבולות רשאי להאריך תקופה זו ובלבד שלא תעלה על 72 שעות נוספות.

(תיקון מס' 14)
תשס"ה-2005

החזרה למשמורת
וחילוט ערבות
(תיקון מס' 9)
תשס"א-2001

תנאי משמורת
(תיקון מס' 9)
תשס"א-2001

טייג לתחולת חוק
סדר הדין הפלילי
(תיקון מס' 9)
תשס"א-2001
הוצאה מישראל
(תיקון מס' 5)
תשנ"ה-1994
(תיקון מס' 9)
תשס"א-2001

(תיקון מס' 6)
תשנ"ו-1996

(תיקון מס' 6)
תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 6)
תשנ"ו-1996

(תיקון מס' 12)
תשס"ד-2004

(תיקון מס' 6)
תשנ"ו-1996

(תיקון מס' 6)
תשנ"ו-1996
(תיקון מס' 18)
תשס"ט-2009

(תיקון מס' 18)
תשס"ט-2009

(תיקון מס' 18)
תשס"ט-2009

- (ה) לא יפעיל ממונה ביקורת הגבולות את סמכויותיו לעניין סעיף זה, אלא אם כן התקיימו שניים אלה:
- (1) הוא קיבל הכשרה מתאימה, כפי שקבע שר הפנים לאחר התייעצות עם ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת;
- (2) משטרת ישראל לא הודיעה בתוך חודש מפנייתו של שר הפנים כי היא מתנגדת לכך מטעמים של ביטחון הציבור.
- סימן ב': בית דין לביקורת משמורת של שוהים שלא כדין
- 13יא. (א) שר המשפטים ימנה בית דין, אחד או יותר, של דן יחיד, לביקורת משמורת של שוהים שלא כדין לפי חוק זה (בפרק זה – בית הדין לביקורת משמורת).
- (1א) מינוי בית הדין לביקורת משמורת לפי הוראות סעיף קטן (א) ייעשה מבין מועמדים שתבחר ועדה (בסעיף זה – הוועדה), שחבריה הם:
- (1) המנהל הכללי של משרד המשפטים והוא יהיה היושב ראש;
- (2) עובד המדינה שהוא משפטן הבקיא בדיני הכניסה לישראל והיציאה ממנה, שימנה היועץ המשפטי לממשלה;
- (3) משפטן מקרב הציבור שימנה נציב שירות המדינה.
- (ב) כשיר להתמנות לבית הדין לביקורת משמורת אדם הכשיר להיות שופט בית משפט השלום והבקיא בדיני הכניסה לישראל והיציאה ממנה.
- (ג) מינויו של בית הדין לביקורת משמורת יהיה לתקופת כהונה של חמש שנים, ורשאי שר המשפטים, בהמלצת הוועדה, לשוב ולמנותו לתקופת כהונה אחת נוספת.
- 13יב. בית הדין לביקורת משמורת יקיים ביקורת שיפוטית על החלטות בדבר החזקת שוהה שלא כדין במשמורת, לרבות לענין שחרור בערובה ולענין התמשכות החזקה במשמורת בשל עיכוב בביצוע צו הרחקה.
- 13יג. בקיום תפקידו אין מרות על בית הדין לביקורת משמורת זולת מרותו של הדין.
- 13יד. (א) מוחזק במשמורת יובא לפני בית הדין לביקורת משמורת בהקדם האפשרי ולא יאוחר מתום 96 שעות מעת תחילת החזקתו, אלא אם כן הובא לפני בית הדין לביקורת משמורת קודם לכן עקב פניה לפי סעיף 13ז.
- (1א) ממונה ביקורת הגבולות רשאי להאריך את התקופה האמורה בסעיף קטן (א), מטעמים מיוחדים שיירשמו, לתקופות נוספות שלא יעלו במצטבר על 72 שעות.
- (ב) שוהה שלא כדין שהוחזר למשמורת לפי סעיף 13ז, יובא לפני בית הדין לביקורת משמורת בהקדם ולא יאוחר מ-72 שעות לאחר חזרתו למשמורת.
- (ג) חל היום האחרון להבאת המוחזק לפני בית הדין לביקורת משמורת ביום מנוחה, כהגדרתו בסעיף 18א(א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948, יובא המוחזק לפני בית הדין לביקורת משמורת לפני יום המנוחה.
- (ד) לא הובא המוחזק במשמורת בתוך המועד האמור לפני בית הדין לביקורת משמורת, יורה ממונה ביקורת הגבולות על שחרורו ממשמורת.

(תיקון מס' 18)
תשס"ט-2009

(תיקון מס' 9)
תשס"א-2001

בית דין לביקורת משמורת של שוהים שלא כדין
(תיקון מס' 9)
תשס"א-2001
(תיקון מס' 17)
תשס"ח-2008
(תיקון מס' 22)
תשע"א-2011

(תיקון מס' 17)
תשס"ח-2008

(תיקון מס' 17)
תשס"ח-2008

תפקידי בית הדין לביקורת משמורת
(תיקון מס' 9)
תשס"א-2001
(תיקון מס' 22)
תשע"א-2011

אי תלות
(תיקון מס' 9)
תשס"א-2001
(תיקון מס' 22)
תשע"א-2011

הבאה לפני בית הדין לביקורת משמורת
(תיקון מס' 9)
תשס"א-2001
(תיקון מס' 17)
תשס"ח-2008
(תיקון מס' 22)
תשע"א-2011

(תיקון מס' 17)
תשס"ח-2008

13טו. (א) בית הדין לביקורת משמורת רשאי –

- (1) לאשר את צו המשמורת, בשינויים או בלא שינויים ורשאי הוא להורות כי ענינו של המוחזק במשמורת יובא לפניו לבחינה נוספת בהתקיים תנאים שקבע או בתוך פרק זמן שקבע, ובלבד שפרק הזמן עד לקיום הבחינה הנוספת לא יעלה על 30 ימים;
- (2) לבטל את צו המשמורת ולהורות על שחרורו בערובה של המוחזק, אם שוכנע כי התקיימו בו התנאים לשחרור בערובה לפי סעיף 113, וכפוף לסייגים הקבועים בו;
- (3) להורות על שחרורו בערובה של המוחזק במשמורת בתום פרק זמן שקבע, אם לא הורחק מישראל קודם לכן, אם שוכנע כי הרחקת המוחזק מישראל מתעכבת בלא הצדק סביר למרות שיתוף פעולה מלא מצדו, וכי ניתן לבצע את צו ההרחקה בתוך פרק הזמן שקבע, ובלבד שלא ישוחרר המוחזק אם יש בשחרורו כדי לסכן את ביטחון המדינה, את שלום הציבור או את בריאותו;
- (4) להורות על שינוי תנאי ערובה שנקבעו לפי סעיף 113(ג), וכן על חילוט ערבות עקב הפרת תנאי שחרור בערובה.

(ב) הוראות סעיף 113(ד) יחולו גם על שחרור בערובה לפי צו בית הדין לביקורת משמורת.

(ג) החלטת בית הדין לביקורת משמורת תכלול את עיקרי טענות הצדדים, תהיה מנומקת ובכתב, ותימסר לשוהה שלא כדין בו במקום, במידת האפשר; ראה בית הדין לביקורת משמורת צורך בבירור נוסף, יורה על הבאת המוחזק במשמורת לפניו במועד שיקבע.

13טז. ממונה ביקורת הגבולות רשאי לפנות לבית הדין לביקורת משמורת בבקשה להורות על החזרה למשמורת של שוהה שלא כדין ששוחרר בערובה לפי החלטת בית הדין לביקורת משמורת, או על קביעת תנאי שחרור נוספים או שונים, אם התגלו עובדות חדשות או אם השתנו הנסיבות ממועד החלטת בית הדין לביקורת משמורת; אין בהוראה זו כדי לפגוע בסמכויות ממונה ביקורת הגבולות לפי סעיף 113.

13יז. (א) מוחזק במשמורת רשאי לפנות מיוזמתו לבית הדין לביקורת משמורת בכל עת בבקשה לבחינת ענינו, וכן רשאי הוא לפנות לבית הדין לביקורת משמורת בבקשה לעיון חוזר אם התגלו עובדות חדשות או השתנו הנסיבות ממועד ההחלטה הקודמת של בית הדין לביקורת משמורת.

(ב) משוחרר בערובה רשאי לפנות בכל עת לבית הדין לביקורת משמורת בבקשה לשינוי תנאי ערובה שנקבעו לפי סעיף 113(ג).

13יח. בית הדין לביקורת משמורת יקיים את דיוניו במקום המשמורת שבו מצוי המוחזק, ורשאי הוא לקיים דיון במקום אחר, אם ראה לעשות כן למען הצדק או למען יעילות הדיון.

13יט. (א) בית הדין לביקורת משמורת יקבע את סדרי עבודתו ודיוניו במידה שלא נקבעו לפי חוק זה.

(ב) בית הדין לביקורת משמורת לא יהיה קשור בדיני הראיות, ורשאי הוא, בין השאר, לעיין בחומר ראיות, שגילויו עלול לפגוע בביטחון המדינה או בשלום הציבור, שלא במעמד המוחזק במשמורת ובא כוחו, והוראות סעיפים 44 עד 46 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971, לא יחולו.

(ג) (בוטל).

13כ. שוהה שלא כדין המוחזק במשמורת או משוחרר בערובה רשאי להיות נוכח בכל הליך בענינו לפני בית הדין לביקורת משמורת, כפוף לאמור בסעיף 13יט(ב), אלא אם כן לא ניתן לאתרו במאמץ סביר, וכן רשאי הוא להיות מיוצג בלא תמורה על ידי נציג שאינו עורך דין.

13כא. בית הדין רשאי לפסוק לטובת המוחזר במשמורת או המשוחרר בערובה הוצאות, לרבות שכר טרחת עורך דין.

סמכויות בית הדין לביקורת משמורת (תיקון מס' 9) תשס"א-2001 (תיקון מס' 22) תשע"א-2011

עיון חוזר (תיקון מס' 9) תשס"א-2001 (תיקון מס' 22) תשע"א-2011

פניה לבית הדין לביקורת משמורת בכל עת (תיקון מס' 9) תשס"א-2001 (תיקון מס' 22) תשע"א-2011

מקום הדיון (תיקון מס' 9) תשס"א-2001 (תיקון מס' 22) תשע"א-2011

סדרי דיון, ראיות וסמכויות עוזר (תיקון מס' 9) תשס"א-2001 (תיקון מס' 22) תשע"א-2011 (תיקון מס' 22) תשע"א-2011

(תיקון מס' 24) תשע"ב-2012 נוכחות בדיון (תיקון מס' 9) תשס"א-2001 (תיקון מס' 22) תשע"א-2011

תשלום הוצאות (תיקון מס' 24) תשע"ב-2012

13כ2. (א) ההוראות לפי חוק בתי דין מינהליים, התשנ"ב-1992 (בסעיף זה – חוק בתי דין מינהליים), למעט לפי סעיפים 16, 17, 21, 22, 37 עד 39, 41, 45 ו-54, יחולו על בתי הדין, בשינויים המחויבים ובשינויים המפורטים לפי פרק זה.

תחולת הוראות חוק בתי דין מינהליים (תיקון מס' 24) תשע"ב-2012

(ב) על אף הוראות סעיף 28(ד) ו-1(ה) לחוק בתי דין מינהליים, בית המשפט לעניינים מינהליים שבאזור שיפוטו נמצא מקום מושבו של בית הדין לביקורת משמורת הוא בית המשפט המוסמך לדון בערעורים על החלטת בית הדין לפי סעיף 28(ד) לחוק האמור, ובמתן אישורים להחלטות בית הדין לפי סעיף 28(ה) לחוק האמור.

(ג) על אף הוראות סעיפים 11(א) ו-12(א) לחוק בתי דין מינהליים, בקביעת אזור השיפוט ומקום המושב של בית הדין יתייעץ שר המשפטים עם שר הפנים ועם השר לביטחון הפנים.

(ד) הוראות סעיף 25 לחוק בתי דין מינהליים יחולו על בית הדין החל מיום כ"ה באב התשע"ג (1 באוגוסט 2013).

13כא. (א) החלטת בית הדין לביקורת משמורת נתונה לערעור לפני בית משפט לעניינים מינהליים.

ערעור ועתירה מינהליים (תיקון מס' 15) תשס"ה-2005 (תיקון מס' 22) תשע"א-2011

(ב) הוגשה עתירה לבית משפט לעניינים מינהליים נגד החלטה לפי פרק זה בענין הרחקה, למעט במקרים המנויים בתוספת, והיה תלוי ועומד, באותו מועד, ערעור מינהלי על החלטת בית הדין לביקורת משמורת לפי סימן זה בענין המשמורת או השחרור בערובה, ידון בית המשפט במסגרת העתירה גם בענין המשמורת או השחרור בערובה, והערעור יימחק; ואולם אם טרם הגיש העותר ערעור מינהלי בענין המשמורת או השחרור בערובה יכלול גם ענינים אלה במסגרת העתירה.

(תיקון מס' 22) תשע"א-2011

(ב1) הוגש ערעור מינהלי על החלטת בית הדין לעררים, לפי סעיף 13לא(א), והיה תלוי ועומד באותו מועד ערעור מינהלי על החלטת בית הדין לביקורת משמורת שהוגש לפי סעיף קטן (א), הנובע מאותן נסיבות, או הוגש ערעור מינהלי על החלטת בית הדין לביקורת משמורת לפי סעיף קטן (א), והיה תלוי ועומד, באותו מועד, ערעור מינהלי על החלטת בית הדין לעררים שהוגש לפי סעיף 13לא(א), הנובע מאותן נסיבות, ידון בית המשפט לעניינים מינהליים בערעורים במאוחד, במסגרת הערעור על החלטת בית הדין לעררים.

(תיקון מס' 22) תשע"א-2011

(ג) אין בהחלטת בית המשפט לעניינים מינהליים, בערעור על החלטת בית הדין לביקורת משמורת או על החלטת בית הדין לעררים או בעתירה, כאמור בסעיף זה, כדי לגרוע מסמכות בית הדין לביקורת משמורת לפי סימן זה, ואולם בכל ענין שהחליט בו בית המשפט במסגרת הערעור או העתירה לא ייזקק לו בית הדין לביקורת משמורת אלא אם כן נוכח כי חל שינוי בנסיבות שביו בסיס להחלטת בית המשפט.

(תיקון מס' 22) תשע"א-2011

13כא. שר המשפטים ממונה על ביצוע סימן זה, והוא רשאי, בהתייעצות עם שר הפנים, להתקין תקנות לעניין סדרי הדין בבית הדין ולעניין סדרי המינהל במזכירות בית הדין.

תקנות לעניין בית הדין לביקורת משמורת (תיקון מס' 24) תשע"ב-2012

פרק רביעי: בית דין לעררים

13כב. בפרק זה –

"בית הדין לעררים" – בית הדין שהוקם לפי סעיף 13כג;

"החלטה של רשות"⁴ – כהגדרתה בחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, המנויה בתוספת;

"חוק בתי דין מינהליים" – חוק בתי דין מינהליים, התשנ"ב-1992;

"חוק בתי משפט לעניינים מינהליים" – חוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-

; 2000

(תיקון מס' 22) תשע"א-2011 הגדרות (תיקון מס' 22) תשע"א-2011

⁴ ר' הוראות תחולתו של תיקון מס' 22: "ק"ת תשע"ד מס' 7380 מיום 29.5.2014 עמ' 1152. "ק"ת תשע"ה מס' 7550 מיום 1.9.2015 עמ' 1878.

"חוק חופש המידע" – חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998.

13 כג. (א) שר המשפטים ימנה בית דין, אחד או יותר, של דן יחיד, שידון בעררים על החלטה של רשות המנויה בתוספת, בענייני כניסה לישראל, שהייה וישיבה בישראל או יציאה ממנה או בענייני אזרחות, המנויים בתוספת.

בית דין לעררים
(תיקון מס' 22)
תשנ"א-2011

(ב) מינוי בית הדין לעררים לפי הוראות סעיף קטן (א) ייעשה מבין ממועמדים שתבחר ועדה שחבריה הם:

- (1) המנהל הכללי של משרד המשפטים, והוא יהיה היושב ראש;
 - (2) עובד המדינה שהוא משפטן הבקיא בדני הכניסה לישראל והיציאה ממנה ובדני האזרחות, שימנה היועץ המשפטי לממשלה;
 - (3) משפטן מקרב הציבור שימנה נציב שירות המדינה.
- (ג) כשיר להתמנות לבית הדין לעררים שופט בדימוס או מי שכשיר להתמנות לשופט בית משפט שלום, הבקיא בדני הכניסה לישראל והיציאה ממנה ובדני האזרחות.
- (ד) תקופת הכהונה של בית הדין תהיה חמש שנים, ורשאי שר המשפטים, בהמלצת הוועדה האמורה בסעיף קטן (ב), לשוב ולמנותו לתקופת כהונה אחת נוספת.

13 כד. (א) הרואה את עצמו נפגע מהחלטה של רשות בעניינו, רשאי להגיש ערר על החלטה לבית הדין לעררים (בפרק זה – ערר).

ערר
(תיקון מס' 22)
תשנ"א-2011

(ב) ערר יוגש בכתב, בתוך 30 ימים מיום שהחלטה בעניינו של מגיש הערר (בפרק זה – העורר) פורסמה כדין, או מיום שהעורר קיבל הודעה עליה או מיום שנודע לעורר עליה, לפי המוקדם.

(ג) (1) הוגש ערר לבית הדין לעררים נגד החלטה של רשות, רשאי בית הדין לעררים לרון במסגרת הערר גם בעניין המשמורת או השחרור בערובה;

(2) אין בהחלטת בית הדין לעררים לפי סעיף קטן זה, כדי לגרוע מסמכות בית הדין לביקורת משמורת לפי סימן ב' לפרק רביעי, ואולם כל עניין שהחליט בו בית הדין לעררים במסגרת הערר, לא ייזקק לו בית הדין לביקורת משמורת, אלא אם כן נוכח כי חל שינוי בנסיבות שהיוו בסיס להחלטת בית הדין לעררים;

(3) החליט בית הדין לעררים לשחרר את העורר ממשמורת, רשאי הוא להורות כי ינתן לו רישיון זמני כאמור בסעיף 2(א)(5), עד להכרעתו בערר.

13 כה. ההוראות לפי חוק בתי דין מינהליים, למעט לפי סעיפים 16, 17, 30, 37, 41, 45 ו-54, יחולו על בית הדין לעררים ועל ערר, בשניוניים המחויבים ובשינויים המפורטים לפי פרק זה.

תחולת ההוראות חוק
בתי דין מינהליים
(תיקון מס' 22)
תשנ"א-2011
טיעון לפני בית הדין
לעררים
(תיקון מס' 22)
תשנ"א-2011

13 כו. על אף האמור בסעיף 26(ג) לחוק בתי דין מינהליים, בית הדין לעררים רשאי לרון ולהחליט בערר על פי טענות וראיות שהוגשו בכתב בלבד, אם מצא שאין בכך כדי לפגוע בעשיית צדק בעניינו של העורר; אין בהוראה זו כדי לגרוע מהוראות סעיף 24 לחוק בתי דין מינהליים.

13 כז. בית הדין לעררים ירון בערר בהתאם לעילות, לסמכויות ולסעדים שלפיהם דן בית משפט לעניינים מינהליים, בעתירה מינהלית, לפי סעיף 8 לחוק בתי משפט לעניינים מינהליים.

עילות, סמכויות
וסעדים
(תיקון מס' 22)
תשנ"א-2011
מסירת מסמכים לבית
הדין לעררים ועיון
הערר בהם
(תיקון מס' 22)
תשנ"א-2011

13 כח. (א) בית הדין לעררים הדן בערר רשאי, ביוזמתו או לבקשת העורר, אם מצא כי נזקק לכך לשם הכרעה בערר, להורות לרשות למסור לו את המסמכים שבידה הנוגעים להחלטה שלגביה הוגש הערר.

(ב) העורר רשאי לעיין במסמכים שהוגשו לבית הדין לפי הוראות סעיף קטן (א), אלא אם כן ביקשה הרשות כי העורר לא יוכל לעיין במסמכים, כולם או חלקים מהם, שהתקיים בהם אחד הטעמים המפורטים בסעיף 9(א)(3) או (ב) לחוק חופש המידע, ובלבד שלא יימנע עיון בשל טעם כאמור, אלא במידה הנדרשת על ידי אותו הטעם.

(ג) ביקש העורר לעיין במסמכים שהוגשו לבית הדין לעררים, שהעיון בהם נמנע ממנו לפי סעיף קטן (ב), רשאי בית הדין לאפשר לו לעיין במסמכים, כפי שיקבע, אם לדעתו הצורך בעיון לשם עשיית צדק עדיף מן הטעם למניעת העיון.

(ד) על אף הוראות סעיפים קטנים (א) עד (ג), כללו המסמכים שנדרשה הרשות להציג לפני בית הדין לעררים לפי הוראות סעיף קטן (א), מידע אשר לדעתה אין לגלותו לעורר בשל העילות הקבועות בסעיף 9(א)(1), (2) או (4) לחוק חופש המידע (בפרק זה – מידע חסוי), יהיו מסירת המידע החסוי לבית הדין וזכות העיון של העורר בו בהתאם להליך הקבוע בסעיף 13כט.

13כט. (א) הרשות רשאית לבקש מבית הדין לעררים, להציג לפניו מידע חסוי, אף שלא בנוכחות העורר ובא כוחו ובלי לגלות להם את תוכנו; ביקשה כאמור תודיע על כך לעורר או לבא כוחו.

הצגת מידע חסוי
(תיקון מס' 22)
תשע"א-2011

(ב) בית הדין לעררים רשאי לעיין במידע חסוי, שהוגשה לגביו בקשה כאמור בסעיף קטן (א), לשם החלטה בבקשה, ולקבל מהרשות פרטים נוספים לעניין המידע, שלא בנוכחות העורר ובא כוחו.

(ג) מצא בית הדין לעררים כי העניין שיש באי-גילוי של המידע החסוי, לשם הגנה על ביטחון המדינה, יחסי החוץ שלה, שלום הציבור או עניין ציבורי חשוב אחר, עדיף מן הצורך לגלותו לשם עשיית צדק, רשאי הוא לקיים את הדיון בעניינו של העורר אף שלא בנוכחות העורר ובא כוחו ובלי לגלות להם את תוכנו של המידע החסוי.

(ד) בית הדין לעררים יודיע לרשות ולעורר או לבא כוחו, על החלטתו בבקשה לפי סעיף זה, ורשאי הוא לקבוע שנימוקי ההחלטה, כולם או מקצתם, יהיו חסויים.

(ה) החליט בית הדין לעררים שלא לגלות לעורר ולבא כוחו את תוכנו של מידע חסוי, כולו או מקצתו, יורה לרשות על העברת פרטים או תמצית של המידע החסוי לעורר או לבא כוחו, ככל שניתן לעשות כן בלי לפגוע בביטחון המדינה, ביחסי החוץ שלה, בשלום הציבור או בעניין ציבורי חשוב אחר.

13ל. לא יידרש בית הדין לעררים לערר בעניין שכבר נדון והוכרע על ידו, אלא אם כן חל שינוי בנסיבות או התגלו עובדות חדשות שלא היו ידועות במועד ההכרעה בערר; ואולם אם חל שינוי בנסיבות או התגלו עובדות כאמור, יביאן העורר תחילה לפני הרשות שקיבלה את ההחלטה הקודמת בעניינו, לצורך קבלת החלטה חדשה באותו עניין.

סופיות הדיון
(תיקון מס' 22)
תשע"א-2011

13לא. (א) החלטה סופית של בית הדין לעררים ניתנת לערעור בזכות לפני בית משפט לעניינים מינהליים; ערעור לפי סעיף קטן זה יוגש בתוך 45 ימים מיום מתן החלטת בית הדין לעררים, אם ניתנה לפני העורר, ואם לא ניתנה לפניו – מיום שהומצאה לו.

ערעור מינהלי
(תיקון מס' 22)
תשע"א-2011

(ב) החלטה אחרת של בית הדין לעררים, ניתנה לערעור לפני בית משפט לעניינים מינהליים, אם ניתנה לכך רשות מאת שופט של בית משפט לעניינים מינהליים; לעניין זה, "החלטה אחרת" – החלטה לעניין עיכוב ביצוע לפי סעיף 33 לחוק בתי דין מינהליים, וכן החלטה בעניין שמכות עניינית.

(ג) (1) הוגשה עתירה לבית משפט לעניינים מינהליים נגד החלטה בעניין המנוי בפרט 12 לתוספת הראשונה לחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, והיה תלוי ועומד, באותו מועד, ערעור מינהלי על החלטת בית הדין לעררים שהוגש לפי סעיף קטן (א), הנובע מאותן נסיבות, ידון בית המשפט במסגרת העתירה, גם בערעור על החלטת בית הדין לעררים, והערעור על החלטת בית הדין לעררים – יימחק; ואולם אם טרם הגיש העותר ערעור מינהלי על החלטת בית הדין לעררים לפי הוראות סעיף קטן (א), יכלול את טענותיו במסגרת העתירה לפני בית המשפט לעניינים מינהליים;

(2) על הגשת ערעור לפי הוראות סעיף קטן (א), במקרה שבו תלוי ועומד ערעור שהוגש לפי סעיף 13כא(א), ועל הגשת ערעור לפי סעיף 13כא(א) במקרה שבו תלוי ועומד ערעור שהוגש לפי סעיף קטן (א), יחולו הוראות סעיף 13כא(ב).

13לב. (א) (1) על אף הוראות סעיף 13לא, על החלטת בית הדין לעררים בעניין מידע חסוי, רשאי היועץ המשפטי לממשלה לערער בזכות לפני בית משפט לעניינים מינהליים;

ערעור היועץ המשפטי לממשלה על החלטה בעניין מידע חסוי
(תיקון מס' 22)
תשע"א-2011

(2) הודיע בא כוח היועץ המשפטי לממשלה לבית הדין לעררים כי הוא שוקל להגיש ערעור לבית המשפט לעניינים מינהליים כאמור בפסקה (1), לא יעביר בית הדין לעררים את המידע לעורר עד להכרעה בערעור, ובלבד שהערעור יוגש בתוך 15 ימים מיום שמסר ההודעה כאמור.

(ב) (1) נדחה ערעור על החלטת בית הדין לעררים לגלות מידע חסוי, שהוגש לפי

הוראות סעיף קטן (א), רשאי בא כוח היועץ המשפטי לממשלה לערער על כך, בתוך 15 ימים מיום שוהמצאה לו ההחלטה לדחות את ערעורו, לבית המשפט העליון, שידון בערעור בשופט אחד;

(2) הודיע בא כוח היועץ המשפטי לממשלה לבית משפט לעניינים מינהליים ולבית הדין לעררים כי הוא שוקל להגיש ערעור לבית המשפט העליון כאמור בפסקה (1), לא יעביר בית הדין לעררים או בית המשפט לעניינים מינהליים, את המידע לעורר עד להכרעה בערעור.

(ג) מסר בא כוח היועץ המשפטי לממשלה הודעה כאמור בסעיפים קטנים (א)(2) או (ב)(2), והחליט לאחר מכן שלא להגיש ערעור כאמור באותם סעיפים קטנים, יודיע על כך בהקדם האפשרי לבית הדין לעררים או לבית המשפט לעניינים מינהליים, שלהם נמסרה ההודעה כאמור.

(ד) הדיון בערעור לפי סעיפים קטנים (א) או (ב) יתקיים בדלתיים סגורות, ורשאי בית המשפט לעניינים מינהליים או בית המשפט העליון, לפי העניין, לעיין במידע חסוי לשם החלטה בערעור ולקבל פרטים נוספים מבא כוח היועץ המשפטי לממשלה לעניין המידע, שלא בנוכחות העורר ובא כוחו.

(ה) החליט בית המשפט לעניינים מינהליים, במסגרת ערעור לפי סעיף 13 לא(א) לגלות מידע חסוי לעורר או לבא כוחו, רשאי בא כוח היועץ המשפטי לממשלה לערער על כך לבית המשפט העליון, ויחולו לעניין הערעור כאמור הוראות סעיפים קטנים (ב) עד (ד), בשינויים המחויבים.

13לג. החליט בית הדין לעררים על גילוי של מידע חסוי לעורר או לבא כוחו, או הורה בית המשפט לעניינים מינהליים או בית המשפט העליון על גילוי של מידע כאמור, רשאים בא כוח היועץ המשפטי לממשלה או הרשות שעל החלטתה הוגש הערר, לבקש מבית הדין לעררים כי לא יביא בחשבון את המידע האמור לצורך החלטה בעניינו של העורר; ביקשו בא כוח היועץ המשפטי לממשלה או הרשות, כאמור, לא יתחשב בית הדין במידע האמור, והמידע לא יועבר לעורר.

א-הסתמכות על מידע חסוי (תיקון מס' 22) תשע"א-2011

13לד. (א) שר המשפטים ממונה על ביצוע פרק זה, והוא רשאי, בהתייעצות עם שר הפנים, להתקין תקנות בעניינים אלה:

תקנות לעניין פרק רביעי 1 (תיקון מס' 22) תשע"א-2011

- (1) סדרי הדין ודיני ראיות בבית הדין לעררים, ובכלל זה הדרך להגשת ערר;
- (2) הוראות בדבר העברת הדיון בערר שהתקיים לגביו האמור בסעיף 13לג, לדיון לפני מותב אחר של בית דין לעררים מזה שדן בבקשה לפי סעיף 13כט, במידת האפשר;
- (3) סדרי המינהל בבית הדין לעררים;
- (4) קביעת שיעורים או שיעורים מרביים של הוצאות ושכר טרחה, לבעלי דין או לעדים;
- (5) אגרות בעד הגשת הליכים לבית הדין לעררים, ונסיונות שבהן יינתן פטור מאגרות כאמור.

(ב) תקנות לפי סעיף קטן (א)(4) ו-(5) יותקנו באישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת.

13לה. שר המשפטים, בהתייעצות עם שר הפנים ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, רשאי, בצו, לשנות את התוספת.

שינוי התוספת (תיקון מס' 22) תשע"א-2011

פרק חמישי: הוראות שונות

14. (א) שר הפנים רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצוע חוק זה, ובין השאר בעניינים אלה:

(תיקון מס' 9) תשס"א-2001 תקנות (תיקון מס' 19) תש"ע-2010

- (1) סוגי אנשים שיהיו פסולים לקבל אשרה או רשיון ישיבה לפי חוק זה;
- (2) תנאים שיש לקיים לפני שתינתן אשרה או לפני שיינתן, יוארך או יוחלף רשיון ישיבה לפי חוק זה;
- (3) בדיקה רפואית של אנשים הנכנסים לישראל, טיפול רפואי בהם ובדיקה סניטרית וחיטוי של בגדיהם וחפציהם;

- (4) אגרות בעד מתן אשרות ורשיונות לפי חוק זה לסוגיהם והפטור מהן;
- (5) דרכי הגביה של הוצאות ההרחקה כאמור בסעיף 13(ב) ו-13(ב), לרבות החלת הוראות פקודת המסים (גביה) על גביית הוצאות ההרחקה כאמור, ולרבות קביעת הוראות לחילוט או לעיקול כספים ומיטלטלין לכיסוי הוצאות ההרחקה;
- (6) הוראות לענין הפעלת סמכויות לפי חוק זה בנוגע לעובד זר כהגדרתו בפרק ד' 1 בחוק עובדים זרים, בהתייעצות עם שר התעשייה המסחר והתעסוקה;
- (7) הקמתו ודרכי ניהולו של מקום משמורת מיוחד להחזקה של שוהה שלא כדין בישראל - בהסכמת השר לביטחון הפנים;
- (8) דחיית הרחקתו של מי שניתן עליו צו הרחקה, לשם הסדרת עניניו וזכויותיו המשפטיות בישראל - בהתייעצות עם שר התעשייה המסחר והתעסוקה.
- (ב) תקנות לפי סעיף קטן (א) (4) עד (6) ו- (8) טעונות את אישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת.
15. (א) שר הפנים ממונה על ביצוע חוק זה.
- (ב) שר הפנים ימנה קציני ביקורת הגבולות וממונים על ביקורת הגבולות לענין חוק זה מקרב עובדי משרדו, או מקרב עובדי המדינה במשרד אחר, לרבות מקרב שוטרי משטרת ישראל, בהסכמת השר הממונה על המשרד; הודעה על מינויים לפי סעיף קטן זה תפורסם ברשומות.
16. (א) שר הפנים רשאי להעביר לאחר את סמכויותיו לפי חוק זה, כולן או מקצתן, פרט לסמכות להתקין תקנות; הודעה על העברת סמכויות תפורסם ברשומות⁵.
- (ב) (בוטל).
17. (א) הוראות חוק זה לא יחולו על כניסתו לישראל של מי שבא על פי אשרה דיפלומטית או אשרת שירות, ולא על ישיבתו בישראל של אדם כאמור שיש בידו דרכון חוץ דיפלומטי או דרכון שירות חוץ בני-תוקף; רשאי שר הפנים, בצו, לפטור מתחולת הוראות חוק זה בדבר כניסה לישראל וישיבה בה, סוגים נוספים של נציגי מדינות חוץ בעלי מעמד דיפלומטי או קונסולרי או ממלאי שליחות מיוחדת, בהתאם לאמנות או להסכמים בינלאומיים שישראל צד להם או בהתאם לנוהגים בינלאומיים שישראל מכירה בהם, ובלבד שאותה מדינה נוהגת כך כלפי ישראל.
- (ב) שר הפנים רשאי, אחרי התייעצות עם ועדת הפנים של הכנסת, בצו שיפורסם ברשומות, לפטור סוגי אנשים נוספים מהוראות חוק זה, כולן או מקצתן, כליל או בסייגים.
- (ג) שר הפנים רשאי להתיר לעובר אורח שהגיע לישראל באניה או באוירון, להישאר בישראל, בלי אשרה או רשיון ישיבה, עד שהאניה או האוירון יצאו מישראל.
18. (א) חוק זה יחול על מי שייכנס לישראל אחרי תחילת תקפו ועל ישיבתו בישראל של אדם כזה.
- (ב) מי שנכנס לישראל לפני תחילת תקפו של חוק זה דינו יהיה כאילו חוק זה לא נתקבל.
- אין בהוראה זו כדי למנוע את שר הפנים מליתן רשיון לישיבת קבע לאדם שנכנס כאמור, ומשניתן לו הרשיון, יחולו עליו הוראות חוק זה.
- (ג) מי שהיה, ביום ט"ז בכסלו תש"ח (29 בנובמבר 1947), תושב השטח שהיה לשטח ישראל, ויצא משטח זה לפני אותו תאריך, וביקש, תוך שנתיים מתחילת תקפו של חוק זה לחזור לישראל – רשאי שר הפנים לתת לו אשרה לכך.
19. פקודת העליה, 1941 – בטלה. תקנות העליה שבתוספת הפקודה האמורה וכן תקנות, צווים והודעות שנעשו ואשרות, רשיונות ותעודות שניתנו לפי הפקודה האמורה, יעמדו בתקפם כאילו נעשו וניתנו לפי חוק זה.

(תיקון מס' 1)
תשכ"ו-1966
(תיקון מס' 9)
תשס"א-2001
(תיקון מס' 14)
תשס"ה-2005

(תיקון מס' 7)
תש"ס-2000
(תיקון מס' 10)
תשס"ג-2002
(תיקון מס' 19)
תש"ע-2010
(תיקון מס' 9)
תשס"א-2001

(תיקון מס' 9)
תשס"א-2001
(תיקון מס' 19)
תש"ע-2010
(תיקון מס' 19)
תש"ע-2010

ביצוע

(תיקון מס' 9)
תשס"א-2001

העברת סמכויות

(תיקון מס' 22)
תשע"א-2011
פטור
(תיקון מס' 1)
תשכ"ו-1966

תחולה והוראות מעבר

(תיקון מס' 1)
תשכ"ו-1966

ביטול ואישור תוקף

⁵ ר' י"פ תשי"ג מס' 255 מיום 16.10.1952 עמ' 77 לענין החלטת הממשלה להעביר גם לשר החוץ את הסמכויות הדרושות לביצוע החוק מחוץ לישראל. י"פ תשי"ז מס' 555 מיום 12.9.1957 עמ' 1347 לענין העברת סמכויות על ידי שרת החוץ. ["פ תשס"ט מס' 5870](#) מיום 25.11.2008 עמ' 439 לענין העברת סמכויות שונות.

תוספת

(סעיף 13 כג)

- החלטה של רשות, בענייני כניסה לישראל, שהייה וישיבה בישראל או יציאה ממנה, או בענייני אזרחות, לפי החיקוקים המפורטים בזה –
- (1) חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 ;
 - (2) סעיף 7 לחוק האזרחות, התשי"ב-1952 ;
 - (3) סעיפים 30, 30א, 32, ו-32ד לחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), התשי"ד-1954 ;
 - (4) חוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה), התשס"ג-2003, למעט החלטות לפי סעיפים 1א3, 3ב ו-3ג ;
- לעניין זה, "החלטה של רשות" – למעט החלטה שקיבלה הממשלה ולמעט התקנת תקנות.
לא ייזקק בית הדין לערר לערר על החלטה בעניינים המסורים לבית הדין לביקורת משמורת, אלא לפי סעיף 13 כד(ג) לחוק.

משה שפירא
שר הפנים

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יוסף שפרינצק
יושב ראש הכנסת

[הודעה למנויים על עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, תיקיה ועוד באתר נבו - הקש כאן](#)

[הודעה למנויים על עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, תיקיה ועוד באתר נבו - הקש כאן](#)